

עיריית הרצלייה

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס'

שנערכה ביום ג', י' באלול, תשע"ב, 28.8.12

		נוכחים :
	ראש העירייה	יעל גרמן
	סגן ראש העירייה	יהונתן יסעור
	מנכ"ל העירייה	יחיעם השמשוני
	סגנית ראש העירייה	טובה רפאל
	סגן ראש העירייה	צביקה הדר
	מזכיר העירייה	דידי מור
	יועצת משפטית	אילנה בראף, עו"ד
	יועצת משפטית	ענת בהרב, עו"ד
	גזבר	גולן זריהן
	ברק נפתלי	צבי וייס
יוחנן נתנון	דורון גילר	רות רזניק
דרור עזרא	אליהו שריקי	ירון עולמי
אלי כחלון	אלי שממה	פנחס מנצור
יריב פישר	יוסי בן שפרוט	מאיה כץ
עופרה בל		

פרוטוקולאישור פרוטוקולים

דידי מור : הציבור מתבקש לשבת, אנחנו רוצים להתחיל. ערב טוב, ישיבת מועצה שלא מן המניין. קצרה, אני מקווה. תיקוני פרוטוקול הוגשו על ידי מר דרור עזרא ועל ידי מר ברק נפתלי. מר עזרא, אין לי בעיה עם כל התיקונים שביקשת והופצו לחברי המועצה למעט משפט אחד קצר שבו אתה מביא דברים בשם מר הדר וטוען שאתה אמרת אותם, אז ברשותך, אני אציין שזה נאמר על ידי מר הדר וציטטת אותו, אוקי? מה ברק נפתלי ביקש לתקן את הצבעתו בנושא המכונניות ההיברידיות. הוא לא ביקש לתקן את הצבעתו, הוא ביקש את הפרוטוקול. מה? דרור עזרא : את הפרוטוקול, לא את ההצבעה. דידי מור : הוא ביקש לתקן את ההצבעה שלו בפרוטוקול, הוא הצביע נגד, ולא מר עולמי, אוקי? בדקתי והוא אכן הצביע נגד. יש למישהו מחברי המועצה שאלות בקשר לפרוטוקול? הפרוטוקול אושר, תודה רבה. אנחנו ניגשים לתב"רים.

אישור תב"ריםתב"ר גינת בת שבע

דידי מור : תב"ר מספר אחד, גינת בת שבע, האם יש הערות? דרור עזרא : איפה הגינה הזאת? זה הגינה פינת, יעל גרמן, רה"ע : רחוב בת שבע, פינת דויד המלך. דרור עזרא : מדינת היהודים? דויד המלך מדינת היהודים? יעל גרמן, רה"ע : לא. מדינת היהודים זה יותר רחוק. היא מקבילה, בת שבע מקביל למדינת היהודים, זה בפינה של דויד המלך. דידי מור : פה אחד, תודה רבה.

תב"ר מתחם המשתלה, תב"ע 1874

דידי מור : תב"ר שתיים, מתחם המשתלה, תב"ע 1874. דרור עזרא : אני לא ראיתי חומר מקדים על הדבר הזה. דידי מור : אין שם חומר מקדים? דרור עזרא : על מתחם המשתלה. דידי מור : אה? דרור עזרא : אני לא ראיתי. דידי מור : למה לא שאלת? דרור עזרא : אני שואל עכשיו. דידי מור : מה? עשרה ימים, יכולת לשאול. יעל גרמן, רה"ע : מדובר בהקדמה 2013 ל-2012, זה הכל שום דבר לא השתנה, אותו תב"ר, אותם עבודות, הכל אותו דבר. דרור עזרא : אבל רשום, יעל גרמן, רה"ע : הקדמה מ-2013 ל-2012, זה הכל. דרור עזרא : רשום תוספת, אה, תוספת ביצוע.

יעל גרמן, רה"ע: זה הכל, אין פה שום תוספת, פשוט שינוי.
 דרור עזרא: למה זה נדרש?
 יעל גרמן, רה"ע: מפני שהעבודה מזדרזת, עושים את העבודה יפה מאוד, הקבלן מתקדם, ולכן אנחנו מקדימים את התשלומים.
 דרור עזרא: זה מה שעושים עכשיו, את רחוב אלטרמן וכולי?
 יעל גרמן, רה"ע: כן, זה נתן אלטרמן. כן, זה נתן אלטרמן, זה זה. פה אחד, חברים?
 דידי מור: פה אחד, תודה רבה.
 יעל גרמן, רה"ע: תודה.

דמי חכירה למנהל

דידי מור: דמי חכירה למנהל, יש הערות?
 דרור עזרא: כן.
 דידי מור: פה אחד, תודה רבה.
 דרור עזרא: לא, לא.
 יעל גרמן, רה"ע: כן, דרור.
 דידי מור: אז תגיד.
 דרור עזרא: היה פה איזשהו חוות דעת שמאית לגבי, מי קבע את הסכום הזה?
 יעל גרמן, רה"ע: זה לא אנחנו קבענו, זה המנהל.
 דרור עזרא: איך זה נקבע? לפי מה? זרקו מספר? אני לא יודע מה.
 יעל גרמן, רה"ע: הייתה שמאות שלנו ושלהם, דרך אגב, הם עכשיו מערערים על השמאות, כי לדעתם זה השתנה, ואנחנו מחכים כרגע לשמאות חדשה. אבל זה, נכון לעכשיו, על פי השמאות הקודמת.
 דרור עזרא: איזה שמאים מדובר? אני רוצה,
 יעל גרמן, רה"ע: אני לא יודעת, אני לא זוכרת איזה שמאי, אבל הייתה שמאות.
 דידי מור: למנהל יש את השמאים שלו.
 דרור עזרא: למה הוא שולח לנו שמאות הזאת?
 יעל גרמן, רה"ע: כי זה לא שלנו, זה של המנהל, אם אתה רוצה נשלח לך.
 דרור עזרא: זה סכום ענק. זה סכום ענק.
 יעל גרמן, רה"ע: הלוואי שנסתפק בזה.
 דידי מור: המנהל רוצה יותר.
 יעל גרמן, רה"ע: כן, בדיוק.
 דרור עזרא: בכל אופן, אני מתנגד לזה.
 יעל גרמן, רה"ע: אוקי. אז בוא נעשה הצבעה מסודרת. מי בעד? מי נגד?
 דידי מור: אחד.
 יעל גרמן, רה"ע: נמנע?
 דידי מור: אין נמנעים? תודה רבה.

שינוי מימון תב"ר 1281

דידי מור: שינוי מימון תב"ר 1281.
 יעל גרמן, רה"ע: רק השתתפות משרד החינוך, פה אחד?
 דידי מור: יש הערות? תודה רבה.

תב"עות קטנות אגף הנדסה

דידי מור: תב"עות קטנות, אגף הנדסה, הערות? פה אחד? תודה.

סגירת תב"רים

דידי מור: סגירת תב"רים, הערות? תודה רבה.

שינוי שם תב"ר

דידי מור: שינוי שם תב"ר? פה אחד? תודה רבה.

קבוצת תב"רים שנייה

דידי מור: קבוצת תב"רים שנייה.

הקדמת ביצוע תב"ר 1130

דידי מור: הקדמת ביצוע תב"ר 1130. הערות? פה אחד, תודה רבה.

פרויקטים תחבורתיים

דידי מור: פרויקטים תחבורתיים? תודה רבה.
 דרור עזרא: מה זה הפרויקטים האלו, אפשר לקבל איזה פירוט?
 יהונתן יסעור: זה עבודות קטנות במסגרת החלטות של וועדת תנועה, שיפורים בבטיחות וכך הלאה.
 דרור עזרא: ומה ההבדל בין הפרויקט הקודם, בין התב"ר השני?
 יהונתן יסעור: זה מחולק בין שני אגפים, בין אגף הנדסה, מחלקת כבישים שלו, לאגף תב"ל עם מחלקת הכבישים שלו.

שיפוץ מועדון חניכים מפתן ארז

דידי מור: שיפוץ מועדון חניכים מפתן ארז, הערות? תודה רבה.

הקדמת ביצוע ושינוי מימון תב"ר 1281, שיפוף מוסדות חינוך

דידי מור: הקדמת ביצוע ושינוי מימון תב"ר 1281, שיפוף מוסדות חינוך. הערות? קיבלתם רשימה מפורטת. פה אחד, תודה רבה.

בניית גני ילדים חדשים

דידי מור: בניית גני ילדים חדשים, החברה לפיתוח, הערות?
 דרור עזרא: כן, איך הגיע הסכום הזה של שניים ומשהו מיליון שקל, זה לא היה בתחזית, או ?
 יעל גרמן, רה"ע: 2.185.
 דרור עזרא: כן.
 יעל גרמן, רה"ע: יחיעם, בבקשה.
 יחיעם השמשוני: התוספות נדרשו כתוצאה מתנאי קרקע, יש פירוט מדויק.
 דרור עזרא: זה מדובר רק על הגנים החדשים?
 יחיעם השמשוני: רק על הגנים החדשים.
 דרור עזרא: רק על הגנים החדשים, והפרויקט הוא 13 מיליון שקל, היום הוא 13 מיליון שקל?
 יחיעם השמשוני: משהו כמו 13 מיליון.
 דרור עזרא: 15 מיליון שקל היום.
 יעל גרמן, רה"ע: סך הכל 15.385 מיליון.
 יחיעם השמשוני: על 11 גנים.
 דרור עזרא: על 11 גנים?
 יחיעם השמשוני: כן.
 יעל גרמן, רה"ע: 12. זה לא כולל את הגן הדתי. זאת אומרת, זה 15.385 ועוד 1.3 מיליון, משהו כזה. קרוב ל-17 מיליון.
 דרור עזרא: ולפי מה שאני מבין, בכל זאת יצטרכו עוד כספים כדי שהגנים שלא הושלמו עדיין?
 יעל גרמן, רה"ע: צריך יהיה עוד 12 גנים בשנה הבאה כדי לתת מענה לילדי שלוש וארבע בשנה הבאה. השנה נתנו מענה לכל ילדי שלוש וארבע. פנינו לכולם וכולם קיבלו מענה.
 דרור עזרא: אני מבקש שיש רק אחרי החגים עוד גנים שיש,
 יעל גרמן, רה"ע: לא, לא, זה כולל את כל הגנים, רק יש לנו גנים שעדיין לא הושלמו, יש גנים שעדיין לא קיבלנו אותם והילדים נמצאים במרכזי הפעלה, הגנים האלה, כל הגנים יושלמו, אנחנו מאוד מאוד מקווים, עד סוכות, אחרי סוכות כולם ייכנסו והכסף הזה כולל את כל הגנים, הכסף שנצטרך להוסיף זה לשנה הבאה.
 דרור עזרא: אוקי, אני לא הבנתי למה שנה הבאה תצטרכו עוד גנים?
 יעל גרמן, רה"ע: מפני שיש ילדים, נולדים. ברוך השם, יש לנו הרבה ילדים בעיר. ואלה שהיום בני שנתיים יהיו בשנה הבאה בני שלוש ולמענם אנחנו נבנה.
 דרור עזרא: אולי אנשים יעברו להרצלייה, שומעים על הגנים המצוינים שם.
 יעל גרמן, רה"ע: נכון.
 צבי: ... גם די מסעיר, גם מזוזות, כי אחרי הכל, זה לא במפרט, אז צריך שבכל, בכלל, בכל מבנה ציבור, צריך שישומו מזוזות, שזה יהיה במפרט.
 יעל גרמן, רה"ע: קיבלנו את ההערה, אתה צודק, מזוזה זה חלק מהבניין.
 צבי: כן, חלק מהבניין.
 יעל גרמן, רה"ע: בסדר גמור, חברים, קצת שקט. גם סביב השולחן, גם אני מבקשת שקט בין הקהל. גמרנו?
 דידי מור: פה אחד? תודה רבה.
 יעל גרמן, רה"ע: תודה רבה. יש לי בקשה, לפני שאנחנו ממשיכים, יש לנו כאן משפחה נכבדה וחברים נכבדים שהגיעו בגלל ועקב ולכבוד החלטת והמלצת וועדת ההנצחה להנציח את שמו של רפיח, יוחנן רפיח זיכרונו לברכה, ואני מבקשת להקדים את המלצות וועדת ההנצחה לכל שאר הנושאים כדי שאנחנו נוכל לשחרר את הקהל הנכבד שיושב ביצע. אז אני מעלה את המלצת וועדת ההנצחה, אני רק רוצה דידי שתקרא אותה בבקשה.
 דידי מור: מה, את המלצת הוועדה?
 יעל גרמן, רה"ע: כן.
 דידי מור: אין פה כלום, חברי הוועדה דנו בבקשה, החליטו להיענות בחיוב למשפחת רפיח לבקשתם להנציח את שמו של יוחנן רפיח ז"ל על מבנה הסירות במרכז הימי, ההמלצה תועבר לאישור מועצת העיר.
 יעל גרמן, רה"ע: נכון מאוד.
 דידי מור: וזה על בסיס, או בעקבות פנייה של המשפחה שמצורפת כאן בצד השני של הדף.
 יעל גרמן, רה"ע: נכון. חברים יקרים, הנושא עלה לפני מספר שבועות, למעשה לפני כארבעה חודשים אם אני לא טועה, הוא ירד מן הפרק מפני שאחד מחברי המועצה העיר הערה, תודה רבה, ואמר שליוחן היה כתב אישום והוא הואשם ומכיוון שכך, אני לא ידעתי, אני ביקשתי להוריד את זה מסדר היום כדי לברר את הנושא, בבירור התברר שאכן היה איזשהו, איזושהי המלצה לכתב אישום שבסופו של דבר לא התגבשה ולא היה כתב אישום, לא הוגש כתב אישום ולא, בוודאי שגם לא היה פסק דין. לאחר שהבהרנו את הנושא הזה אני רוצה לחזור ולספר לחברים את מה שכבר פעם אני סיפרתי. יוחנן רפיח, אם יש דבר אחד שאני מצטערת זה שאני לא זכיתי והוא לא זכה ולא מצאתי דרך בחייו להעניק לו מה שכל כך היה מגיע לו, יקיר הרצלייה. או לפחות אזרח כבוד. אולי הוא היה אחד מהאנשים הראשונים שאני הכרתי כשנכנסתי לתפקיד, כי הוא היה פשוט שליח ציבור, הוא היה שליח ציבור בתחומים רבים, גם בתחום הדת הוא היה שליח ציבור, גם בתחומי הביטחון, אבל היה נושא אחד שהוא הקדיש את חייו לו, וזה היה נושא השייט, נושא השייט על כל ההיבטים. החל, כמובן, מצופי ים, ודרך כל מה שהיה קשור בשייט. זאת הייתה בבת עינו, הוא לא נתן שייגעו בתחום הזה, אבל יתרה מכך, הוא דאג יום יום, שעה שעה, שנה שנה, לפתח ולטפח ולהוסיף ולהאדיר ולהגדיל את תחום השייט בעיר, ואם יש לנו היום, יש לנו גם ענף שייט בבני הרצלייה, ויש לנו חינוך ימי, ואם יש לנו את צופי ים, ואם יש לנו את המבנה היפה, הכל הודות ליוחנן רפיח. כאשר מישהו

טובה רפאל:

אני מכירה את יוחנן שנים רבות, לא כמו יעל, או לא כמו חלק מהאנשים שיושבים כאן בקהל, אבל הייתה לי אינטראקציה מאוד גבוהה איתו בהקשר לצופי ים והמרכז הימי. יוחנן דאג לקשרים אמיצים עם חיל הים, החיילות של חיל הים שנמצאות היום במרכז הימי זה עבודה של יוחנן, כל הנושא של האימוץ עם חיל הים, שיש לנו אימוץ צמוד עם התיכונים שלנו, זה הרבה מאוד עבודה של יוחנן, נכון שמישל גם עזר לתפור את החליפה הזאת, אבל זה הרבה מאוד יוחנן מאחורי הקלעים, וכל פעילות שקרתה, ואני חושבת שגם קורית עד היום, בצופי ים ובמועדון הימי, תמיד יוחנן היה מאחורי הקלעים שדאג ואכפת היה לו שהיא תקרה, שחלילה לא יקרה מצב שמישהו לא ישתתף בה, אם חלילה יש סיבה כלשהי שהוא לא יכול להשתתף בה, אם כי משפחתו לא יכולה מסיבה כלשהי, או מסיבות כאלה ואחרות. ותמיד עם כל הלב והנשמה, היה מתקשר אלי בכל מיני שעות שיש בעיה כזאת או יש בעיה אחרת איך אפשר לעזור, אלי, ליונתן, כמוכן לראש העירייה, רק איך אפשר לעשות כדי לקדם את הנושא על מנת שענף השייט באמת יהיה בצורה מאוד מתקדמת, כדי שיוכלו הילדים והילדות ליהנות ולהיות מקצוענים כדי שבאמת יוכלו לסגל לעצמם את כל הערכים שהענף הזה מקנה לבני הנוער, לכל החיים ולא רק עיסוק בשייט בלבד, אלא לכל החיים. באמת איש יקר, באופן אישי הוא גם התלווה אלינו למסע לפולין עם תיכון דור. ובאופן אישי הילדים היו מאוד, מאוד התרגשו מזה שיוחנן בכל מקום אמר קדיש, בכל מקום את המסורת והערכים האישיים שהוא הביא איתו, ואני חושבת שהילדים של תיכון דור שנסעו איתו למסע הזה זוכרים את זה עד היום. ובאמת, היה איש יקר, ואני חושבת שמאוד ראוי, עם כל מה שהוא תרם לעיר הרצלייה, למרות שהוא היה תושב כפר שמריהו, נכון שהילדים והנכדים גרים בהרצלייה, אבל הוא בעצמו תושב כפר שמריהו, אני הופתעתי לשמוע את זה בזמנו, אבל זה המצב. אכן ראוי שיהיה על שמו מה שהחליטה וועדת השמות, אני בהחלט ממליצה בכל לב, וועדת ההנצחה, סליחה. בכל לב וכל פה, אני חושבת שאין ראוי ממנו לקבל את ההמלצה, כי בהחלט, אי אפשר לומר שמרכז ימי, ים, ענף השייט בהרצלייה, הם יוחנן והם, אחד הם. תודה.

יעל גרמן, רה"ע:
ברק נפתלי:

יונתן? בבקשה. ברק.
אני זה שהעלה בפעם האחרונה את הבקשה לבדוק את הנושא שוב, אני רוצה להגיד דבר ראשון, להקדים ולומר שאני נמצא בסיטואציה, אני פשוט, דוחה את עצמי, באמת, לבוא ולהגיד שאני מתנגד עכשיו להנציח בן אדם כמו הזכויות והמעלות על שם בן אדם שאתם, כמו שתיארתי, פשוט, אני כל כך משתדל תמיד להתרחק מלשון הרע ומכל הדברים האלה, זה ערך, מבחינתי, מאוד גדול, ואני מרגיש שאתם ממש גוררים אותי לזה. ואתם גוררים אותי לזה, וההוכחה לכך שבועדת ההנצחה שאני חבר בה, הצבעתי בעד ההחלטה. זאת אומרת, כן להנציח, ואני חושב שזה בן אדם, ממה שקראתי, ממה ששלחתם, ממה ששמעתי עליו, בן אדם רב מעלות. וחבל שאתם גוררים את המועצה הזאת למצבים כאלה שצריך לדון לא על גופו של בן אדם, אלא צריך להתחיל ולערוך פה עוד כל מיני שיקולים. עכשיו, אני בוועדת הנצחה הייתי בעד, אני אומר לכם בפה מלא שמבחינתי זה בן אדם ראוי, אבל מרגע שאתם בעצמכם קבעתם סטנדרטים מסוימים שלא היו פה עד היום, והסטנדרטים האלה זה אמירות לא בדוקות, לא יסודיות, לא הרשעות, אני עורך דין, אתם יודעים את זה, בן אדם שלא הורשע בבית משפט, מבחינתי הוא צח, אין מה לעשות, אם אנחנו נתחיל להכתיב אנשים שלא הורשעו בבית משפט, אז אוי ואבוי לנו. ולכן, לכן אני אומר, יוחנן רפיח לא הורשע בבית משפט, ואני, וגם קראתי באינטרנט על כל מה שהיה שם, בסדר? ואני פשוט, אני אומר לכם, הסיטואציה הזאת שאני צריך לשבת ולדבר בצורה הזאת, היא פשוט, היא בלתי נסבלת מבחינתי, אבל אתם גוררים את המועצה לדון בדברים בצורה כזאת, בגלל מה שקרה עם רחבעם זאבי. רחבעם זאבי לא הורשע בבית משפט. לא הורשע בבית משפט, הכל שמועות. תודה, ירון, לכן אני אומר, לגבי יוחנן רפיח, כי אתם לא מקשרים כמוכן את שני המקרים, הסטנדרט, אתם קבעתם אותו, אם הסטנדרט שמספיק שאיזה כתב קקיוני יכתוב באיזשהו מקום, או פרקליטות מדינת ישראל שתכתוב כתב אישום על מישהו, שבסוף לא יצא לפועל, כן? אם זה הסטנדרט שאתם קבעתם, אז מה לעשות, אני נגד הנצחתו של יוחנן רפיח.

יעל גרמן, רה"ע:
יהונתן יסעור:

אני מכבדת את מה שאתה אומר, תודה. יונתן.
אני מצטרף לדברים שאמרה ראש העירייה והסגנית, טובה רפאל, הרצלייה זה עיר לחוף ים, מי שהקים פה את צופי ים זה היה בזמנו זבולון, לפני 52 או שלוש שנה, זה היה יוחנן רפיח, ושהמשיך והרחיב את הפעילות, או תרם וגרם לנו להרחיב את הפעילות הימית היה יוחנן רפיח. אני עבדתי מאוד צמוד איתו בכל הנושא של הפיתוח, אני ראיתי בזה ערך נעלה שיש לנו ים, יש לנו חוף, אנחנו חייבים שתהיה פעילות ימית, פעילות ספורט ימית, בגלל שיש לנו את החוף הזה, בגלל שיש לנו את הנכס הזה, שאין לא לרמת השרון, לא לכפר שמריהו, לא לכפר סבא, לא לרעננה, אותם ערים שהיום שולחים, או ילדים משמה מגיעים ונהנים להיות שותפים לפעילות שמתקיימת בבני הרצלייה במסגרת מועדון השייט. הזכות הגדולה ביותר היא פה, ליוחנן רפיח, שהיה איתי בקשר כמעט יום יומי בתחום הזה. כל פעם, גם ישיבות שוטפות לשמוע מה קרה, עוד פעם להעלות נושאים, לדחוף בצד הזה, לדחוף מכיוון אחר, לקדם את הנושאים, וזה היה פשוט פרויקט של בן אדם, שאני לא מכיר הרבה אנשים שהתגייסו לפרויקט כמו הפרויקט הזה של הפעילות הימית בחוף הרצלייה. ולכן

- יעל גרמן, רה"ע : תודה יונתן. יוסי.
יוסי בן שפרוט :
- יעל גרמן, רה"ע : יצא לי מעט לעבוד עם יונתן, האיש היה בולדוזר מכל בחינה שאפשר להתייחס אליה. חוץ מהיכולות שלו להניע דברים, לאיש הייתה אהבה עצומה לכל הנושא של חינוך ימי. אנחנו חיים במדינה שהגבול הארוך ביותר שלה, אם אני לא טועה, זה הים, ואנחנו נורא מעטים. אם היה לנו יונתן כזה בכל עיר ששוכנת לחוף הים אז זה היה נפלא, לפחות על פי ראות עיני. אני חושב שאנחנו עושים דבר נכון ודבר שאנחנו, לדעתי, יכולים להתגאות בו בזה שאנחנו מנציחים את האיש הזה בכל הנושא של החינוך הימי.
- יעל גרמן, רה"ע : תודה יוסי, כן, דרור.
דרור עזרא : יש לי שאלה, מתי מר רפיח נפטר, זה לא מופיע בחומר.
יעל גרמן, רה"ע : יום פטירתו, אני לא זוכרת, מיכל, מת?
מיכל : ב-4 לנובמבר.
יעל גרמן, רה"ע : 4 בנובמבר 2011.
דרור עזרא : זה אומר שלא עברה שנה.
יעל גרמן, רה"ע : זה לא שמות, זה הנצחה.
דרור עזרא : אני זוכר שהיה גם בנושא הזה, גם בנושא הזה של הנצחה היה לנו פער ואמרנו שזה יעלה אחרי שיעבור שנה.
יעל גרמן, רה"ע : מעולם לא על הנצחה.
דרור עזרא :
- יעל גרמן, רה"ע : אוקי, אני זוכר בישיבת המועצה. זה אחד, זה דבר אחד. הדבר השני שאני רציתי להגיד, פשוט מאוד קרוב לדברים של ברק. אנחנו, המועצה, למרות שהתנגדתי לזה, קבעה סטנדרט, סטנדרט שלדעתי הוא די מופרך שאנחנו צריכים להיות בית משפט, לקבל כתבות מעיתון הארץ ולשפוט אשם, לא אשם, ולפי זה אנחנו מחליטים. זה סטנדרט שהמועצה קבעה. אני מכיר את הפעולה של האיש, האיש, פועלו מבורך והוא ראוי להנצחה, אין ספק. ואם לא היה החלטה של המועצה בעניין גנדי, שאנחנו מין בית משפט שדה לפי כל ההאשמות שזו שאיזה גברת מתקשרת לרות רוניק, מאשימה, אומרת איזה סיפור על גנדי, זה מגיע למועצה ואנחנו מרשיעים אותו ועושים פסק דין, ופשוט פוסקים. פה מקרה דומה, המקרה הזה דומה, לפי מה שהבנתי זה איזשהו עבירות שחיתות, אני לא יודע בדיוק מה זה, אמרו שלא הוגש כתב אישום, אני סומך על זה, אבל זה העבירות. עכשיו, מה אנחנו עושים עכשיו? הסטנדרט נקבע, למה לגנדי לא ולרפיח כן? פה, איך תסבירו את העוול שנעשה לגנדי על ידי ההצבעה הזאת. אני לא מבין את זה, וגם אני לא אהיה שותף לזה. מבחינתי, כדי לא לגרום עוול למר רפיח, וגם לא לצאת טמבל מההצבעה הקודמת בעניין גנדי, אני אמנע בסיפור הזה, אבל תוך מחאה חריפה על ההתנהלות של המועצה ועל הסטנדרטים שהיא קבעה בעניין גנדי, שלדעתי סטנדרטים מופרכים וחבל שהיא נכנסה לזה.
- יעל גרמן, רה"ע : תודה רבה דרור, ירון.
ירון עולמי :
- יעל גרמן, רה"ע : תראי, גברתי, אני באמת, אני לא רוצה שהדיון הזה יהיה שוב על רחבעם זאבי, היה כאן דיון די ארוך במועצה כאשר העליתי את ההצעה. ואני אומר כאן דברים, לא יודע אם מפתיעים או לא. מה שקרה כאן אז במועצה, שעל סמך כתבה מעיתון הארץ, או הסיפור של רות רוניק, הרשענו בן אדם ופסקנו את דינו וגם לא הנצחנו אותו, אני חושב שזו הייתה טעות, אני מקווה שהיא תתוקן עוד בקדנציה הזאת. ואף על פי כן שזה הסטנדרט שקבעה כאן המועצה, למורת רוחי, אני דווקא לא רוצה להיות שותף להלך הרוח הזה. אם באמת הייתי, ואני כן דווקא חושב כמו ברק ודרור, הולך עם זה עד הסוף באמת הייתי כאן מתנגד להצנחה, אבל מכיוון שאני רוצה לראות בנו, מעבר לזה, כחברי מועצה, שיכולים לראות מעבר לכל הדברים האלה וההתחשבות הזאת, אני קיבלתי המון פניות בנוגע לאיש, גם ממשפחתו וגם מחברים, שבאמת נגעו לליבי, אני גם שמעתי כאן את הדברים שאמרתם, אבל קראתי, וקראתי גם במייל את הדברים שנשלחו אלי, ואני חייב לומר שהתייחסתי אליהם, ודווקא בגלל שאני חושב שראוי וצריך להנציח אותו, אני גם אתמוך בזה, אבל אני שוב אומר, ואני מבקש, שדווקא בגלל, ואני מקווה שחבריי כן יעשו את זה, וגם אם לא אני אבין אותם, דווקא בגלל שאנחנו כאן באים ותומכים בגלל האיש, ובגלל עשייתו, ובגלל שאנחנו יודעים להתעלם משמועות, או רכילויות, או חצאי כתבי אישום שאנחנו לא מאמינים בהם, אני מצפה שהמועצה, לא משנה כרגע מי יגיש את ההצעה בשלישית, אם זה יהיה אני, או אלי כחלון, או דרור עזרא, או ברק נפתלי, לצורך הדיון, או אפילו את מיוזמתך, תמצא לנכון גם להנציח את השר רחבעם זאבי, זיכרונו לברכה, ובוז אני מסיים.
- יעל גרמן, רה"ע : תודה רבה, אנשים נוספים, חברים, מי בעד הנצחתו של יונתן רפיח על בית הסירות? מי נגד? מי נמנע? תודה רבה.
דידי מור : בעד 13, נגד ברק?
יעל גרמן, רה"ע : לא, לא, שני נמנעים. חברים, תודה רבה למשפחה. אנחנו זוכרים אותו באהבה רבה.
- אישור הגדלת מסגרת אשראי של האנסמבל**
- יעל גרמן, רה"ע : ואנחנו חוזרים לענייני דיומא.
דידי מור : אנחנו באישור הגדלת מסגרת אשראי של האנסמבל.
(הקהל יוצא)
דידי מור :
- יעל גרמן, רה"ע : הגדלת מסגרת אשראי של האנסמבל, המדובר על הגדלת מסגרת מ-300,000 ₪ ל-600,000 ₪ ואשראי וההגדלה הינם בערבות העירייה. יש הערות, שאלות?
כן, כן, כן.
יעל גרמן, רה"ע : בבקשה.
ירון עולמי : למה?
יעל גרמן, רה"ע : גולן, אתה תהיה מוכן להסביר?
גולן זריהן : האנסמבל ביקש את זה מכיוון שההתנהלות שלו עם 300,000 שקל מסגרת מקשה עליו, כך לטענתו, הוא צריך שתהיה לו אפשרות להגיע לחריגות יותר גדולות מהמסגרת של ה-300 עד 600 כיוון שכרגע

- יעל גרמן, רה"ע: בין השאר, חלק מהקשיים התזרימיים נובעים מכך שאנחנו לא קיבלנו עדיין את ההקצבה ממנהל התרבות. מנהל התרבות נותן את ההקצבות לקראת הסוף, אנחנו כבר נמצאים בסוף העונה, מפני שעונה מסתיימת בספטמבר, ועד היום קיבלנו מתוך 780 שהיינו צריכים לקבל, יהודה, אתה זוכר את המספרים?
- גולן זריחה: מתוך 860 קיבלנו אולי שליש מזה, או פחות אפילו.
- יעל גרמן, רה"ע: אנחנו מצפים שאנחנו נקבל בתוך חודשיים שלושה, בינתיים אנחנו זקוקים לאשראי הזה.
- ירון עולמי: תראו, אנחנו זה האנסמבל כמובן.
- יעל גרמן, רה"ע: כן, אני יושבת ראש האנסמבל גם.
- ירון עולמי: את יושבת ראש העירייה. אני רוצה כאן להגיד כמה מילים בנושא האנסמבל, ושוב, לפני זמן לא רב התבקשה המועצה לאשר, אני חושב שזה היה כמעט מיליון שקלים כדי לכסות גירעונות של האנסמבל, אנחנו כל שנה משארים כאן בין 2.8 מיליון, לפעמים אפילו זה היה 3 מיליון שקלים לתיאטרון האנסמבל, שהעירייה נותנת מעל ומעבר, מה זה מעל ומעבר, בחוסר פרופורציה לתיאטרון הזה. כשנתנו את המיליון שקלים לכיסוי הגירעון התנינו את זה באיזושהו תהליך התייעלות, איזושהו תהליך של הבראה ואיזושהו תהליך של, עזוב רוחניות, אבל לפחות לא להגיע לעוד קשיים ולבקש עוד כספים, שזה המינימום. ואני לא חושב שהעירייה הזאת צריכה להמשיך ולתת, ולתת, צריכים מתישהו, ואני אומר את זה גם לאלה שאוהבים את האנסמבל, אתה יודע, לפעמים חוסך שבטו שונא בנו, לפעמים צריך להגיד גם לבן שלך, די, אין יותר תקציב, אין, לאמא אין יותר כסף, בסדר? צריך להפסיק עם זה, צריך להפסיק עם זה, האנסמבל צריך או לעמוד על הרגליים, או לא יודע מה, אבל אי אפשר כל הזמן לשחרר לפתחה של עירייה ולקחת מכאן עוד כספים שיכולים ללכת למקומות אחרים, וזה לא משנה אם זה ערבויות, כי ערבויות הרי אפשר לחלק בסוף, או תקציבים, או תמיכות, או עוד כיסוי גירעונות, צריך להגיד די, נגמר הכסף, תסתדרו, וזה מה שאני מצפה שהמועצה תגיד עכשיו.
- יעל גרמן, רה"ע: אוקי, יונתן.
- יהונתן יסעור: ירון. הקביעה, או הסכום שאנחנו הענקנו, או הקצבנו לאנסמבל לפני שנים שהקימו את האנסמבל היה 2.5 מיליון שקל, ולמיטב זיכרוני זה גם עומד היום על ההקצבה השנתית.
- יעל גרמן, רה"ע: 2.8.
- ירון עולמי: כל שנה.
- יהונתן יסעור: רגע, זה אז כשהקימו את התיאטרון, ואני לא יודע על סמך מה נקבע הסכום הזה, אבל בשביל לקיים תיאטרון כמו התיאטרון שהאנסמבל מעניק לנו, אני לא חושב שזה משנה אם זה 3 מיליון או 3.5 מיליון שקל, אם צריך אז צריך להשקיע בתיאטרון הזה, כי אנחנו מאמינים בו, וזה שנקבע פעם שזה 2.5, אולי זה לא היה נכון במבחן המציאות? וכל השנים שאנחנו אילצנו אותו להסתפק ב-2.5 גרם לו לגירעונות האלה. אולי אם היינו נותנים 2.5 כבר לפני שלוש, ארבע שנים, 3 מיליון שקל, הוא לא היה מגיע למצב הזה? אז זה קל מאוד לבוא ולהגיד זה מעל ומעבר. אנחנו רוצים תיאטרון כזה, ואנחנו צריכים להשקיע כמה שצריך בשביל התיאטרון הזה, כל זמן שאנחנו מאמינים בדרך שלו, ובצורך שלו.
- ירון עולמי: אתה יודע שכל העמותות והארגונים מקבלים 800,000 שקלים.
- יעל גרמן, רה"ע: אבל זה לא ויכוח, סליחה, ירון, אתה אמרת את דברך, והוא אמר את דברו, ואנחנו לא מתווכחים, כל אחד מכבד את דעתו של רעהו, דורון. יוסי.
- דורון גילר: חשוב לי לומר שתרבות זה ערש הקיום שלנו, ואנחנו חייבים לקיים תיאטרון, חייבים לקיים אנסמבל, חייבים לקיים תרבות, ולדעתי, לטעמי האישי, לא משנה כמה זה עולה.
- יעל גרמן, רה"ע: תודה רבה, סליחה, יוסי, דרור הצביע לפניך, אתה לאחר מכן, ולאחר מכן טובה.
- דרור עזרא: אנחנו, יש פה איזה גוף שהציבור דחה אותו, הציבור לא מעוניין בשירות הזה, התיאטרון, התיאטרון שתושבי האזור, או תושבי הרצלייה הולכים זה תיאטרון בתל אביב, יש שורה של גופים שנותנים מענה לכל המהווים של תיאטרון רפרטוארי והצגות מכל הגוונים וכל האפשרויות, יש את זה בתל אביב. עוד פעם, אנחנו חייבים לזכור, הרצלייה היא למעשה פרבר של תל אביב, כל המערכת היא מערכת עירונית אחת, יש שירותים שאנשים מקבלים, גם פארק לא צריך?
- פנינה: פנינה, אנחנו שומרים על שקט, שבן אדם ישמע את דבריו הוא.
- יעל גרמן, רה"ע: לא, חברים, אני עומדת על זכותו של דרור עזרא להביע את דעתו ולהשלים את דבריו.
- יעל גרמן, רה"ע: לא, זה בהקשר שהוא ישמע את עצמו.
- טובה רפאל: אז לכן אני מבקשת שקט, שהוא יוכל לשמוע את מה שהוא אומר. כן.
- יעל גרמן, רה"ע: לדעתי האנסמבל הזה, שאחרי הניסיון שניסינו אותו, לא צלח, צריך פשוט להודות בעובדה שזה לא צלח, ולסגור אותו. יש תיאטראות שיבואו לפה, יעשו את ההצגות באולם הגדול, או באולם הקטן, לפי הדרשה והקהל בהרצלייה יקבל את השירות, גם על יד הבית, גם אם הוא ירצה לנסוע לתל אביב, אני חושב שעיריית הרצלייה ותושבי הרצלייה מדממים כסף על שירות שהציבור דחה אותו. ו הכסף הזה היה יכול ללכת לשירותים ציבוריים אחרים שהציבור כן רוצה ובמקום שזה יקרה, אנחנו עוד ועוד כסף על כל מיני עסקנים וכל מיני אנשים שמתעסקים בתיאטרון שאני לא יודע, אולי מקומם בכבודם מונח, אבל לא יודע אם עיריית הרצלייה צריכה לממן אותם. במקרה הזה, במקרה של הגדלת הערבויות, אני שמעתי את ההסבר לגבי התמיכה של מנהל, מה זה היה, מנהל התרבות, מה? אני טוען, בשביל תמיכה חד פעמית שנצרכת עכשיו, שיש צורך בה, למה לא לוקחים הלוואה, למה מגדילים את האשראי? אם יש חוסר חד פעמי בתקציב, אפשר לקחת הלוואה חד פעמית ולא להגדיל את מסגרת האשראי. גם, אם יש לכם הסבר לעניין הזה, אני אשמח לקבל.
- יעל גרמן, רה"ע: כל מילה, אתה רוצה לקבל הסבר מדוע לא הלוואה, אתה רואה? שמעתי. תודה רבה, כן, בבקשה.
- יוסי בן שפרוט: אני רוצה לציין כאן שמוסדות תרבות בכל רחבי העולם הם לא עסקים שמרוויחים כסף, לפעמים זה מצליח, אבל זה נדיר מאוד. בדרך כלל תיאטראות, מוזיאונים וכאלה סוג של מוסדות נתמכים תמיד

- דרור עזרא : לא אמרתי שהוא צריך להרוויח.
יעל גרמן, רה"ע : אנחנו לא מתוכחים, דרור, זכותו, אתה אמרת, אף אחד לא הפריע לך, נא לא להפריע גם ליוסי. יוסי, אתה מתבקש להשלים את דבריך.
- יוסי בן שפרוט : מאחר והעיר הרצלייה בשנים האחרונות ממתגת את עצמה כעיר שמקדמת תרבות, אני חושב שאנחנו יכולים לערוב להלוואה של האנסמבל ואם הם לא יוכלו לעמוד בהלוואה הזאת אנחנו נחשוב מה אנחנו עושים. אבל העובדה שעולה כאן השאלה בצורך במוסד תרבותי בעיר הזאת, אני חושב שזה לא נכון, העיר הזאת ממתגת את עצמה כעיר תרבותית ואנחנו צריכים לשמור על מוסדות התרבות שלנו.
- יעל גרמן, רה"ע : תודה רבה, יוסי. טובה ולאחר מכן רותי ועופרה.
טובה רפאל : על הקמת האנסמבל הוחלט כבר מזמן, הוא קיים, לבסס אותו ושיהיה לו היסטוריה צריך הרבה שנים. והתיאטרות הוותיקים קיימים הרבה מאוד שנים וגם הם צריכים סבסוד. אז עיר ... הרצלייה הייתה כשאני הגעתי לגור בה ב-74' והיום, תודה לאל, היא עיר תוססת, עם חיי תרבות וחיי חברה ופארק ואזורים ירוקים וחינוך מהטובים בארץ והמעולים ונפלא, ואנשים לא, אנחנו לא פרבר, אנחנו במרכז. ואנחנו מובילים בכל התחומים, ובתרבות אנחנו מובילים, ואין שום סיבה שלא יהיה לנו פה תיאטרון, והתיאטרון הזה הוא תיאטרון יוצר, ויהיה מקום ששחקנים יוכלו לבוא ולהתבטא, ועודד קוטלר פה עושה עבודה נהדרת, זה יוביל אותו קדימה, ואני לא רואה סיבה, אם הם צריכים מסגרת אשראי כדי להמשיך להתפתח ולהוביל את הדברים האלה, למה לא נאפשר להם, אם הם צריכים עוד כסף העיר הזאת יכולה להרשות לעצמה, למה לא לתת להם? אז אני בעד העניין הזה ואני, באמת, למה לא לעודד את זה? התושבים רוצים תרבות, ראינו את זה במיתוג, ראינו את זה במחקרי העומק, ראינו את זה בסקרים שעשו לאנשים, זה מה שהתושבים מצפים, זה מה שהם רוצים, לא יודעת מי ממציא שזה אחרת, אני ממש לא מבינה, האוזניים שלי מצלצלות שאני שומעת את זה. אז אנחנו כן רוצים מה שהתושבים רוצים, מה שהתושבים מצפים, והעיר הרצלייה, עם היכולות שלה, בהחלט יכולה לשאת את זה, ואין שום סיבה שלא, ובסך הכל חיי הרוח של תושבים ועיר הם בסך הכל הדבר החשוב ביותר, שעל בסיס זה נישאים כל הדברים האחרים, וזה מאוד טוב שזה ישנו ואני מאחלת שעודד יצליח להוביל את התיאטרון קדימה, וש בני הנוער יגיעו, ושהתושבים יגיעו ויהיו ואנחנו רואים שהתושבים מגיעים ושתהיה יצירה והצלחה. אז תודה רבה לכם, ותמשיכו, ואני בטוחה שכולם יצביעו בעד, ושיהיה נפלא. תודה רבה.
- יעל גרמן, רה"ע : תודה רבה טובה, רותי?
רות רזניק : אני בעצם לא חשבתי להשתתף בדיון הזה, חשבתי שרוב הדברים שיאמרו, יאמרו על ידי חברות וחברים אחרים סביב השולחן, אבל כאשר מישו מתייחס להרצלייה כאל פרבר אני מתחילה להתקומם מאוד. אני הייתי חברת מועצה בראש האופוזיציה בזמנו של ראש העיר הקודם. היו אלי עשרות פניות של תושבים מדוע אין תרבות בעיר הזו, מדוע אין תיאטרון, אנחנו, אז אמרו, אנחנו לא פרבר של תל אביב, לא חייבים להגיע, לא צריכים שהילדים שלנו יסעו כל פעם לראות הצגות ולבקר בפאבים בתל אביב, אנחנו רוצים שזה יהיה כאן בהרצלייה, לא צלח לנו, אני עכשיו כאן, עם יעל, עם כל החבורה הנהדרת שאנחנו פעילים ומנסים לשנות את אופייה של העיר, והיא בהצלחה גדולה מאוד, אני חושבת שהרצלייה היא מזמן לא פרבר, אולי 40 שנה, לא פרבר של תל אביב. אני לא רוצה להגיד שתל אביב היא פרבר של הרצלייה, אבל הרצלייה היא עיר ואם בישראל, ויש לה מקום לתיאטרון ויש לה מקום לספורט ויש לה מקום למרינה, יש לה הרבה מקום והרבה כבוד. בבקשה, לא להתייחס אלינו כאל פרבר.
- יעל גרמן, רה"ע : אוקי, תודה רבה.
ירון עולמי : רציתי להגיד עוד מילה אחת. טוב, דווקא דורון אמר ויצא, אבל אני רוצה שיהיה תמיד ברור, כי אנשים מתבלבלים ונוטים לחשוב שתרבות בהרצלייה זה אנסמבל, בהרצלייה יש מוסדות תרבות, אגב, לצערי הרב, שחלקם נסגרים לאף אחד לא אכפת, כלומר, זה תלוי גם אם המוסד תרבותי הזה הוא חביבו של ראש העיר או לא, כי כשתזמורת הפילהרמונית למשל נסגרה, אף אחד כאן לא פצה פה.
- יעל גרמן, רה"ע : אתה מדבר על התזמורת הקאמרית.
ירון עולמי : הקאמרית, כן, היא פילהרמונית, מה זה קשור?
יעל גרמן, רה"ע : היא לא נסגרה.
ירון עולמי : אוקי, לא משנה. זאת של הארווי.
יעל גרמן, רה"ע : לא נסגרה, רק משנה את פניה ותהיה יותר גדולה.
ירון עולמי : אני מאוד מקווה, אבל כרגע למנויים אין לקנות מנוי ואין הופעות, אז מבחינתם היא נסגרה.
יעל גרמן, רה"ע : במקום לקנות הם יקבלו את זה חינם.
ירון עולמי : הלוואי, ואני אומר, אפשר חינם, נכון, גם אני, אני בעד תיאטרון חינם, אני בעד התיאטרון העירוני של הרצלייה, שאגב, קיבלתי פרוספקט שלו היום, איזה דברים ניב עושה שם, מזל טוב, אני אבא, איזה דברים יש שמה, כמה דברים לילדים, למבוגרים, לבני נוער, מצוין. אני בעד תיאטרון, אני בעד הופעות, אני בעד תרבות, אני גם בעד כדורגל וכדורסל וגם ספורט שזה גם תרבות. אני נגד חוסר הפרופורציה, אני נגד מה שקורה עם האנסמבל, ואגב, למרות שעודד כאן, לא יודע, לא מכיר אותו באופן אישי, אבל הנה, דיברנו על תרבות, הנה, דניאל לויץ עזבה את מוזיאון הרצלייה גם כן. איזה עזבה? היא עדיין נמצאת.
ירון עולמי : ואז?
יעל גרמן, רה"ע : היא הגיעה לגיל פרישה.
ירון עולמי : יפה, אז העירייה צריכה להיאבק גם על אנשים כאלה שצריכים להגיע לגיל פרישה.
יעל גרמן, רה"ע : אתה רוצה לערבב את כל הנושא שבעולם?
ירון עולמי : לא, כי זה לא נוח עכשיו,
יעל גרמן, רה"ע : מי שנאבק זו רק אני, לא אתה.
ירון עולמי : אז את יודעת בדיוק על מה אני מדבר.

- יעל גרמן, רה"ע: לא, אתה לא יודע על מה אתה מדבר.
ירון עולמי: נאבקת, אבל מעניין שכאן הפסדת.
יעל גרמן, רה"ע: איפה הפסדתי? עוד לא הפסדתי.
ירון עולמי: לא יודע, אני שמעתי דברים אחרים.
יעל גרמן, רה"ע: אז אולי תפסיק להסתמך על מה שאתה שומע ותתחיל לשאול ישירות ותקבל תשובות ישירות.
ירון עולמי: בעוד כמה חודשים היא ממשיכה את תפקידה?
יעל גרמן, רה"ע: בהחלט יכול להיות שכן. הגשתי בקשה ואני מקווה שאני אענה לה, עוד לא קיבלתי תשובה שלילית.
מאיפה אתה יודע כשאני עוד לא יודעת ושאלתי אחד עוד לא יודע.
- (מדברים יחד)
יעל גרמן, רה"ע: וגם אנחנו מבקשים להאריך.
ירון עולמי: מי שהבין כאן את מה שאמרתי הבין, וזהו, ודי לחכימא ברמיזא.
יעל גרמן, רה"ע: אני מצטער שלא דייקתי.
ירון עולמי: לא, נהפוך הוא, את יודעת על מה אני מדברת.
יעל גרמן, רה"ע: אתה אמרת שהיא מסיימת בעוד ארבעה חודשים.
ירון עולמי: את יודעת על מה אני מדבר.
יעל גרמן, רה"ע: לא, אני לא יודעת. אני מצטערת מאוד.
טובה רפאל: אולי אתה סידרת לה משהו שתלך בעוד ארבעה חודשים ואנחנו לא יודעים.
ירון עולמי: לא, אני מתכוון שהיא צריכה ללכת ואנשים מעבר לגילה לא צריכים. עכשיו, אני רוצה לחזור לאנסמבל, באנסמבל יש כאן בעיה.
דרור עזרא: יש את עודד קוטלר, שהוא מעבר לגיל 70,
ירון עולמי: אתה לא צריך לפרש אותי.
דרור עזרא: שאנחנו, אני וירון פנינו בעניין הזה.
יעל גרמן, רה"ע: וקיבלנו אישור להאריך את ההעסקה שלו.
דרור עזרא: קיבלתם אישור?
יעל גרמן, רה"ע: בוודאי, איזה שאלה. יש לנו אישור, מה, אתם לא יודעים?
ירון עולמי: לא, לא.
יעל גרמן, רה"ע: אז אנא, לפני שאתם מדברים שטויות.
ירון עולמי: שאלנו ונאמר לנו, אני יכול לתת את התשובה שקיבלנו מהיועצת המשפטית.
דרור עזרא: זה לא צוין לרגע שקיבלתם תשובה.
יעל גרמן, רה"ע: על מה אתה מדבר?
(מדברים יחד)
ירון עולמי: אני רוצה שיהיה ברור כאן, אני בעד תרבות בהרצלייה, אני גם ואת מכירה אותי, ואת גם מכירה את משפחתי.
- יעל גרמן, רה"ע: אתה רק בעד סגירת האנסמבל.
ירון עולמי: אני הולך למופעי תרבות,
יעל גרמן, רה"ע: אתה גם התרבות, אבל אתה היית נגד הסינמטק, אתה גם בעד התרבות אבל היית נגד היכל אומנויות הבמה. היית גם נגד היכל אומנויות הבמה. אתה בעד תרבות אבל גם היית נגד הביאנלה.
ירון עולמי: תסיימי, אני אגיד.
יעל גרמן, רה"ע: זו דרך מאוד מעניינת להיות בעד ולהיות נגד.
ירון עולמי: בסדר.
יעל גרמן, רה"ע: כל המפעלים האלה שכרגע ציינתי, כולם היית נגד, אז איך אתה בעד התרבות?
ירון עולמי: איך?
יעל גרמן, רה"ע: במה זה מתבטא?
ירון עולמי: אני יכול להשלים: אני ציינתי כאן כמה,
יעל גרמן, רה"ע: אולי גם תסבר את אוזניי איך זה יכול להיות.
ירון עולמי: כן, אני בעד תרבות, בעד תרבות, התרבות זה לא רק מה שאת מחליטה שתרבות, יש גם תושבים לעיר הזאת, יש גם דעות אחרות בעיר הזאת.
יעל גרמן, רה"ע: אתה בעד תרבות, אבל בלי סינמטק, בלי היכל תרבות.
ירון עולמי: היכל אומנויות הבמה אני לא יודע מאיפה הבאת, אני לא הייתי אפילו חבר מועצה כשהוחלט להקים אותו.
יעל גרמן, רה"ע: אתה היית אחד האנשים שהתנגד, אתה התנגדת לסינמטק. אתה התנגדת לביאנלה, אתה מתנגד לזה, איך אתה בעד תרבות?
ירון עולמי: תביאי לי את ההחלטה שהתנגדתי להיכל אומנויות הבמה, אני אשמח מאוד. כי הייתי לדעתי בכיתה ו' כשהוחלט להקים את היכל אומנויות הבמה, אבל לא משנה. לצורך העניין, כן, ביבי היה מתי שהיה, הבריטים בירושלים.
- (לא רלוונטי)
ירון עולמי: היכל לאומנויות הבמה הוקם לפני 12 שנים.
יעל גרמן, רה"ע: על מה אתה מדבר? כשקינינו אותו, כשהיינו פה חברי מועצה.
ירון עולמי: קודם כל, לפני 12 שנים לא הייתי כאן חבר מועצה. אני רק מ-2002, אבל זה לא משנה, אני לא נכנס לזה, אין לי בעיה, נהפוך הוא, מה שדרור אמר זה הפתרון, היכל לאומנויות הבמה מביא הצגות מבחוץ.
יעל גרמן, רה"ע: לפחות אתה בעד.
ירון עולמי: את לא נותנת לי לסיים, אחרי זה את אומרת שאת לא מפריעה לאף אחד. הייתי לא מזמן באנסמבל, אפילו ראית אותי, ראיתי הצגה נהדרת, היא לא הייתה של האנסמבל, אגב.
יעל גרמן, רה"ע: מה זאת אומרת היא לא הייתה? זה קופרודוקציה של הקאמרי ושל האנסמבל.
ירון עולמי: נהדר, ואני אומר תביאו, תביאו מהקאמרי, תביאו מהבימה, תביאו דברים מבחוץ, אגב, היום,
יעל גרמן, רה"ע: זה לא של הקאמרי, זה של הקאמרי והאנסמבל ביחד, זה קופרודוקציה ככה קוראים לזה.

- ירון עולמי : השחקנים האלה הם שחקנים של האנסמבל באופן קבוע:
יעל גרמן, רה"ע : כן, לצורך העניין, בוודאי שהם שחקנים.
ירון עולמי : לצורך העניין גם אפשר להביא זרים לכדורסל.
יעל גרמן, רה"ע : אין דבר כזה שחקנים של אנסמבל, אין שחקנים שנמצאים על פיירול כל חודש.
יהונתן יסעור : זה שונה מכדורסל, שחקן בתיאטרון יכול הצגה אחת לשחק פה והצגה אחרת שם.
ירון עולמי : כל מה שהיא אמרה זה שיהיה תיאטרון יוצר ושיהיו שחקנים ושיהיה במה. אבל לא משנה, אתם כל רגע משנים את דעתכם.
(מדברים יחד)
ירון עולמי :
- ירון, דיברת פעמיים, תודה רבה, עופרה. עופרה כרגע.
אני חייבת להגיד ש-, ירון?
כן, עופרה. אני שומע אותך.
למה שאתה אמרת, כל מה שאמרת הוא נכון, ואחת הסיבות שאנחנו כרגע שינינו הכל, ושינינו, ויש לנו כרגע את עודד קוטלר, זה בדיוק בשביל הדברים שאמרת שהיה שלב מסוים שהתיאטרון הביא דברים שייטכן ובאמת היו אנשים מסוימים שלא התחברו אליו. נכון להיום התיאטרון הזה הולך לדרך אחרת לגמרי, יש בו המון התעניינות, יש בו המון התעוררות, אתה בעצמך יודע, בזמנו סיפרתי לך על ההצגה שלנו, שעליה אתה מדבר, הגיעה עד הכנסת, יש בה המון המון אנשים עכשיו שרוצים לקנות אותה, ישנם עוד הצגות, ואם אתה תהיה שותף לעניין הזה ותראה את הגודל של האיכות שנמצאת בה היום, אני בטוחה שכל ההרגשה שלך תהיה אחרת, אבל תבואו לראות את זה, הרבה פעמים אתה יודע, אני אומרת, אתם לא באים.
אני שולח את המשפחה שלי, זה בסדר.
לא, לא חבריה, די. לאמא שלו יש דעות אחרות משלו.
היא הקימה את מועדון הצילום בהרצלייה, גם זה תרבות, היא הקימה הרבה דברים.
אני רוצה לומר שאני חושבת שיש לנו תיאטרון היום מדהים, יש בו ניהול מדהים, אני חושבת שהרבה מאוד, יש לנו מנויים חדשים ויש סיבה מאוד טובה לתמוך בתקציב שאנחנו חושבים שמגיע לנו.
אוקי, תודה רבה.
אפשר לתקן? רק הערה על הדברים של רותי.
הערה קטנה?
אני לא התכוונתי שאנשים ... בהרצלייה, אמרתי את זה בפירוש, יש אולם שתיאטראות מכל הארץ יכולים לבוא ולהופיע כאן, ותושבי הרצלייה,
לא התכוונת לכך שאנחנו ישנים.
אנחנו לא שולחים את זה, אחת האפשרויות שצרכני התרבות יעשו את זה כאן.
דרור, אני שמחה שתיקנת, וגם רותי שמחה שתיקנת. ואני מסכמת את הנושא.
אני רק רוצה, שאלה שלי, את אמרת שתגיבי, לגבי הלוואה, או הגדלת.
אני לא חייבת לך תשובות.
לא, אני שאלתי שאלה.
שאלתי, אני אענה ואסכם כפי שאני חושבת שצריך לענות ולסכם. חברים יקרים, ערכים אינם נמדדים בכסף, וכאשר עיר שמה לעצמה יעדים היא לא מודדת אותם ברייטינג. הרייטינג נמדד פעם אחת בחמש שנים, בבחירות. אז באים התושבים ואומרים האם אותם דברים שעליהם נבחרו הציבור, המועצה, ראש העיר, הסיעות השונות, השקיעו, האם הם היו דברים נכונים וכאלה שניתן להביע אמון בקלפי עליהם. ולכן הציבור בוודאי ישפוט, בסופו שלדבר, את כל מה שאנחנו עושים ולא עושים בקלפי. זה החוק וזה המשחק הדמוקרטי. אני לא חושבת שאנחנו מרוויחים בכסף, אבל אנחנו מרוויחים הרבה מאוד מכך שאנחנו משקיעים בילדים בעלי צרכים מיוחדים. אנחנו רק מוציאים על הכיתות שאנחנו היום פתחנו לאוטיסטיים בבית ספר אופק. אנחנו רק מוציאים, אני מוחה על ההשוואה, ההשוואה הזאתי היא פשוט לא,
אנחנו רק מוציאים על הפיתוח של הפארקים ושל גני הילדים, אנחנו רק מוציאים על כל ההוצאה של חינוך וגם על תרבות. חינוך ותרבות הן הוצאות שאין להם רייטינג, אין להם בסופו של דבר, בטווח הקרוב לנו כערייה תשואה או הכנסה. זו רק הוצאה. ותרבות, אולי אפילו יותר מחינוך, כי חינוך הילדים גדלים, למדים ואנחנו יודעים שכל שאנחנו משקיעים בחינוך וככל שילדים לומדים שנים רבות יותר אז לאחר מכן המשכורת שלהם גבוהה יותר ונגיד שהם נשארים בעיר ולאחר מכן הם תושבים שמשלמים, נניח, עוד איכשהו אני יכולה לראות איזשהו קשר. בתרבות אין שום קשר. לא בתזמורת הקאמרית, לא במוזיאון, לא בהיכל אומנויות הבמה שלנו, שאנחנו משקיעים בו כל שנה 2 מיליון שקל, ולא בסינמטק, לא בתיאטרון הילדים ולא בתיאטרון האנסמבל, ונכון שזה מאוד מאוד לגיטימי לשבת ולחשוב האם יש הצדקה, והאם בכלל עיר צריכה לקחת על עצמה את היעד הזה להקים ולהחזיק, לטפח ולשמר תיאטרון איכותי, תיאטרון אומנותי ולשאלה הזו אני אומרת, כן. עיר צריכה לעשות זאת, בפרט כשמדובר בעיר כמו הרצלייה, עיר שהתקציב הכולל שלה הוא 705 מיליון ש"ח, כאשר אנחנו מדברים על פחות מ-3 מיליון, שזה 0.45% מתקציב. זה לא סביר, זה הרבה, הרבה, הרבה יותר מסביר, עבור תרבות, שהיא נשמת אפה של כל חברה, אשריה של העיר הרצלייה, שהיא נמצאת במצב כלכלי ופיננסי כזה שהיא יכולה להרשות לעצמה להחזיק פנינה תרבותית כמו אנסמבל תיאטרון הרצלייה. אני, בניגוד לעופרה, חושבת שצריך היה גם להחזיק את האנסמבל
- ירון עולמי : ירון, דיברת פעמיים, תודה רבה, עופרה. עופרה כרגע.
אני חייבת להגיד ש-, ירון?
כן, עופרה. אני שומע אותך.
למה שאתה אמרת, כל מה שאמרת הוא נכון, ואחת הסיבות שאנחנו כרגע שינינו הכל, ושינינו, ויש לנו כרגע את עודד קוטלר, זה בדיוק בשביל הדברים שאמרת שהיה שלב מסוים שהתיאטרון הביא דברים שייטכן ובאמת היו אנשים מסוימים שלא התחברו אליו. נכון להיום התיאטרון הזה הולך לדרך אחרת לגמרי, יש בו המון התעניינות, יש בו המון התעוררות, אתה בעצמך יודע, בזמנו סיפרתי לך על ההצגה שלנו, שעליה אתה מדבר, הגיעה עד הכנסת, יש בה המון המון אנשים עכשיו שרוצים לקנות אותה, ישנם עוד הצגות, ואם אתה תהיה שותף לעניין הזה ותראה את הגודל של האיכות שנמצאת בה היום, אני בטוחה שכל ההרגשה שלך תהיה אחרת, אבל תבואו לראות את זה, הרבה פעמים אתה יודע, אני אומרת, אתם לא באים.
אני שולח את המשפחה שלי, זה בסדר.
לא, לא חבריה, די. לאמא שלו יש דעות אחרות משלו.
היא הקימה את מועדון הצילום בהרצלייה, גם זה תרבות, היא הקימה הרבה דברים.
אני רוצה לומר שאני חושבת שיש לנו תיאטרון היום מדהים, יש בו ניהול מדהים, אני חושבת שהרבה מאוד, יש לנו מנויים חדשים ויש סיבה מאוד טובה לתמוך בתקציב שאנחנו חושבים שמגיע לנו.
אוקי, תודה רבה.
אפשר לתקן? רק הערה על הדברים של רותי.
הערה קטנה?
אני לא התכוונתי שאנשים ... בהרצלייה, אמרתי את זה בפירוש, יש אולם שתיאטראות מכל הארץ יכולים לבוא ולהופיע כאן, ותושבי הרצלייה,
לא התכוונת לכך שאנחנו ישנים.
אנחנו לא שולחים את זה, אחת האפשרויות שצרכני התרבות יעשו את זה כאן.
דרור, אני שמחה שתיקנת, וגם רותי שמחה שתיקנת. ואני מסכמת את הנושא.
אני רק רוצה, שאלה שלי, את אמרת שתגיבי, לגבי הלוואה, או הגדלת.
אני לא חייבת לך תשובות.
לא, אני שאלתי שאלה.
שאלתי, אני אענה ואסכם כפי שאני חושבת שצריך לענות ולסכם. חברים יקרים, ערכים אינם נמדדים בכסף, וכאשר עיר שמה לעצמה יעדים היא לא מודדת אותם ברייטינג. הרייטינג נמדד פעם אחת בחמש שנים, בבחירות. אז באים התושבים ואומרים האם אותם דברים שעליהם נבחרו הציבור, המועצה, ראש העיר, הסיעות השונות, השקיעו, האם הם היו דברים נכונים וכאלה שניתן להביע אמון בקלפי עליהם. ולכן הציבור בוודאי ישפוט, בסופו שלדבר, את כל מה שאנחנו עושים ולא עושים בקלפי. זה החוק וזה המשחק הדמוקרטי. אני לא חושבת שאנחנו מרוויחים בכסף, אבל אנחנו מרוויחים הרבה מאוד מכך שאנחנו משקיעים בילדים בעלי צרכים מיוחדים. אנחנו רק מוציאים על הכיתות שאנחנו היום פתחנו לאוטיסטיים בבית ספר אופק. אנחנו רק מוציאים, אני מוחה על ההשוואה, ההשוואה הזאתי היא פשוט לא,
אנחנו רק מוציאים על הפיתוח של הפארקים ושל גני הילדים, אנחנו רק מוציאים על כל ההוצאה של חינוך וגם על תרבות. חינוך ותרבות הן הוצאות שאין להם רייטינג, אין להם בסופו של דבר, בטווח הקרוב לנו כערייה תשואה או הכנסה. זו רק הוצאה. ותרבות, אולי אפילו יותר מחינוך, כי חינוך הילדים גדלים, למדים ואנחנו יודעים שכל שאנחנו משקיעים בחינוך וככל שילדים לומדים שנים רבות יותר אז לאחר מכן המשכורת שלהם גבוהה יותר ונגיד שהם נשארים בעיר ולאחר מכן הם תושבים שמשלמים, נניח, עוד איכשהו אני יכולה לראות איזשהו קשר. בתרבות אין שום קשר. לא בתזמורת הקאמרית, לא במוזיאון, לא בהיכל אומנויות הבמה שלנו, שאנחנו משקיעים בו כל שנה 2 מיליון שקל, ולא בסינמטק, לא בתיאטרון הילדים ולא בתיאטרון האנסמבל, ונכון שזה מאוד מאוד לגיטימי לשבת ולחשוב האם יש הצדקה, והאם בכלל עיר צריכה לקחת על עצמה את היעד הזה להקים ולהחזיק, לטפח ולשמר תיאטרון איכותי, תיאטרון אומנותי ולשאלה הזו אני אומרת, כן. עיר צריכה לעשות זאת, בפרט כשמדובר בעיר כמו הרצלייה, עיר שהתקציב הכולל שלה הוא 705 מיליון ש"ח, כאשר אנחנו מדברים על פחות מ-3 מיליון, שזה 0.45% מתקציב. זה לא סביר, זה הרבה, הרבה, הרבה יותר מסביר, עבור תרבות, שהיא נשמת אפה של כל חברה, אשריה של העיר הרצלייה, שהיא נמצאת במצב כלכלי ופיננסי כזה שהיא יכולה להרשות לעצמה להחזיק פנינה תרבותית כמו אנסמבל תיאטרון הרצלייה. אני, בניגוד לעופרה, חושבת שצריך היה גם להחזיק את האנסמבל

יעל גרמן, רה"ע: יש נמנעים? אין? אוקי.
 דרור עזרא: תציין שברק נפתלי לא נמצא פה. אחר כך לא יבינו למה זה 13 או 14.
 דידי מור: אתה מחליף את ברק.
 דרור עזרא: מה, אתם מתקזזים בתוך הקואליציה?

אישור הלוואה בערבות העירייה לבני הרצלייה

יעל גרמן, רה"ע: חברים יקרים, אנחנו בנושא הבא. הלאה. דו"ח פעילות העירייה.
 דרור עזרא: לא, לא, אישור הלוואה בערבות העירייה לבני הרצלייה, מה עם זה? מה עם בני הרצלייה?
 יעל גרמן, רה"ע: בבקשה.
 יהונתן יסעור: מקימים משרדים, וההחלטה היא שנממן את זה לבד ממקורות של בני הרצלייה ואנחנו צריכים הלוואה בשביל זה.
 דרור עזרא: איפה המשרדים האלה יהיו?
 יהונתן יסעור: באולם היובל בקומת העמודים. מה שאנחנו צריכים זה ערבות של העירייה להלוואה שאנחנו ניקח בבוא העת.
 דרור עזרא: איפה עד עכשיו היו המשרדים?
 יהונתן יסעור: בסוקולוב 39.
 דרור עזרא: ומה זה בניין עירוני, מה?
 יהונתן יסעור: לא.
 דרור עזרא: בשכירות?
 יהונתן יסעור: זה קטן, זה קטן.
 ירון עולמי: בואו, אני יכול לשאול משהו? אולי זה בעצם יותר לגולן. שאני אבין, נניח בני הרצלייה לוקחת הלוואה של 1.6 מיליון מהבנק, נכון? מהבנק, והיא לוקחת את זה, לא, זה ייקבע בסוף, אבל כתוב ל-12 שנה בריבית של 4%. עכשיו, עוד שנתיים יהיו קשיים תקציביים, בני הרצלייה לא יכולה להחזיר את ההלוואה, או מפגרת בתשלום החוזרים, הבנק רוצה לחלט את הערבות, בעצם מי שישלם את הסכום הזה זו עיריית הרצלייה אם עכשיו אני מצביע בעד הערבות, נכון?
 יעל גרמן, רה"ע: נכון מאוד, מדויק, מאה אחוז. נכון.
 דידי מור: זה מהות של ערבות, נכון.
 דובר: אתה לא בני הרצלייה?
 יהונתן יסעור: זה עמותה עירונית.
 יעל גרמן, רה"ע: התשובה לשאלתך היא כן.
 ירון עולמי: למה העירייה עצמה לא מלווה לבני הרצלייה את הכסף ולוקחת אותו חזרה באמצעות דוחות תקציב, למה אנחנו עושים את החוכמות האלה עם הבנקים ובחוף ו-4% ובסוף מה יקרה? זה ייפול עלינו גם ככה, כי בני הרצלייה,
 יעל גרמן, רה"ע: כי זה מנהל תקין. זה מנהל תקין.
 דרור עזרא: אני רוצה לשאול שאלה, למה העירייה לא לוקחת על עצמה את הבנייה של המשרדים האלו?
 יעל גרמן, רה"ע: עניתי כרגע, זה מנהל תקין.
 דרור עזרא: שנייה, לוקחת דמי שכירות מבני הרצלייה, למה לא הלכו בדרך הזאת ובמקום,
 יעל גרמן, רה"ע: דרור, אתה יודע שאני מבינה אותך, מפני שעל פי המנהל התקין וכפי שאנחנו מבינים, ברגע שיש גוף שהוא עצמאי, ובני הרצלייה, למרות שמאה אחוז ממנה נשלטת על ידי העירייה, עדיין זו עמותה או תאגיד עצמאי, מן הראוי שהתאגיד יעמוד בפני עצמו, בניגוד לנבואות האוב שיכולות להיות, של ירון, אנחנו מאמינים שבני הרצלייה כן יכולה להחזיר את ההלוואה, ומכיוון שהיא תאגיד עצמאי היא צריכה לקחת ולהחזיר.
 דרור עזרא: למה, אני, למה זה לא מתקבל,
 יעל גרמן, רה"ע: אני לא אשיב לך תשובה אחרת.

דרור עזרא : אני חושב שזה כן מתקבל וזה כן אפשרי, הבנו שאתה חושב.
 יעל גרמן, רה"ע : שהעירייה תבנה את על חשבונה ותשכיר את זה.
 דרור עזרא : הבנו שאתה חושב, אנחנו לא חושבים כמוך, מה אפשר לעשות? זה לא הדבר הראשון שאנחנו לא חושבים כמוך. שאלות נוספות? כן, מיי? כן. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? דידי.

דו"ח פעולות עירייה

דידי מור : כן. דו"ח פעולות עירייה. אין הערות. המלצות הוועדה לסיוע בדיוור,
 ירון עולמי : דידי, לא הערות, קודם כל, כל הכבוד מגיע לך,
 דידי מור : תודה רבה.
 ירון עולמי : ולא רק לך, גם לצוות המשרד שאני רואה שלכבוד אירוע חגיגי אפילו נמצא כאן, אז מגיע גם לרינה, נטלי, נגיד את שמותיכן. אני רק רציתי להגיד שקיבלנו את זה ביום חמישי,
 יעל גרמן, רה"ע : קצת קשה לקרוא כזה דו"ח גדול.
 ירון עולמי : קשה, באמת, התחלתי לעבור עליו, יש כאן דברים מאוד מרתקים, אגב, ח"ח, שזה אפילו עמד בעצם בסד הזמנים שנקבע, ותרואו, אתם יודעים, העיתונות אחר כך כותבים רק מתי שאני מתנגד או מתנגח וכולי.
 יעל גרמן, רה"ע : למה, היום היית בלארגיות בלתי רגילה. ואני מלאת הערכה.
 ירון עולמי : אז אני לא סיימתי, אולי אני חולה. תראו, יש דברים שאמת, אני חושב שצריך לתקן, צריך לשפר, צריך לייצל, יש דברים שאני חושב שהעירייה עושה בסדר, יש דברים שהעירייה עושה לא בסדר. אבל סך הכל, כמכלול, כשמסתכלים על כזה דו"ח ורואים את פעילות העירייה, רואים את הפעילות של הוועדות, הפעילות של האגפים, של המחלקות, רואים מה שאנחנו מדברים עליו כל הזמן, שקיפות, שכל הנתונים כאן, דוחות, מי עשה ככה, כמה ישיבות היו, כמה דברים נעשו, כמה פיקוח, כמה פניות קיבלו תלונות הציבור, מי התייחס, איך התייחס? אז קודם כל שאפו, מגיע, כל הכבוד. זה דבר ראשון, דבר שני, אני אשמח אם זה יחזור גם לישיבה הבאה, הרגילה, כדי שבאמת אולי, אם יש לנו הערות, או נוכל באמת לקרוא עד הסוף.
 דידי מור : אם תרצה תביא הערות לנושא.
 יעל גרמן, רה"ע : אם יהיו לך הערות, גמרנו.
 דרור עזרא : אני מבקש, כמו שאני ביקשתי בדוחות הקודמים, שהדו"ח הזה יעלה לאינטרנט, זה דבר.
 יעל גרמן, רה"ע : יעלה.
 ירון עולמי : זה דווקא לשבחה של העירייה.
 דרור עזרא : זה דבר אלמנטארי.
 יעל גרמן, רה"ע : אוקי, רותי.
 רות רוזניק : אני ראשית רוצה להודות לדידי ולצוות שלו שהכינו את הדו"ח הזה ולעיריית הרצלייה וכל העובדים שלה, שאני מאוד גאה להיות חברת מועצה של עירייה שמגישה דו"ח שכזה. אני רוצה להתמקד רק בשתי דקות בנושא של וועדת הבריאות, אני חושבת שהגיע הזמן שאנחנו נעשה כאן פגישה עם מנהל המחלקה, להכיר ולהציג את כל העבודה המדהימה שעושים בהרצלייה בנושא הבריאות, ואני רוצה גם לנצל את ההזדמנות להזמין את כולכם ללילה של בריאות בפארק הרצלייה, שזה נדמה לי הלילה הרביעי כבר שאנחנו עושים, שזה אירוע מדהים שמיועד, לפנות ערב, למשפחות עם הילדים ואחר כך עם קומיקאית נהדרת בשם דינה אור, לציבור הרחב. תקראו את כל הנושאים שיהיו ולא תצטערו, וזה בחינם. וגם כן השקעה גדולה שהעירייה עושה למען כלל התושבים שלה. ואני חושבת שיש לנו אפשרות ללמד הרבה מאוד ערים גדולות בישראל לבוא וללמוד מאיתנו, ואכן זה קורה בפועל, באים מערים שונות ללמוד איך אנחנו מפעילים את יחידת הבריאות העירונית. כל הכבוד למי שמנהל את היחידה כל כך הרבה שנים בהצלחה.

יעל גרמן, רה"ע : חברים, אז קודם כל תודה רבה לרותי, ואני מצטרפת להזמנה. אני רוצה לומר לך, דידי, מכל הלב, אני מלאת הערכה,
 דידי מור : תודה רבה.
 יעל גרמן, רה"ע : על ההתמדה, על היסודיות, על המקצועיות, לסבלנות, פשוט,
 דידי מור : מי אמר שיש לי סבלנות?
 יעל גרמן, רה"ע : אז אתה עושה את זה בצורה כזו כאילו יש סבלנות. אז בוא נאמר, להתמדה ולמקצועיות. אני כל שנה אני מלאת הערכה לעבודה הבלתי רגילה שאתה עושה, וישר כוח.
 יוחנן נתנזון : רציתי להתייחס לזה, יעל.
 יעל גרמן, רה"ע : בבקשה.
 יוחנן נתנזון : העבודה שנעשית פה, מעבר לאינפורמציה שהציבור ואנחנו מקבלים, אני לא יודע אם אתם יודעים, אבל עצם העובדה שהמחלקות נדרשות להתכונן לנושא הזה, זה עושה גם אצלם איזה בקרה, זה גם מותח את המערכות כדי לכתוב את זה, וגם לתת אינפורמציה ונותן להם אינדיקציה מה הם עושים ומה הם לא עושים ואתה עושה איזה נייעור מסוים, שהוא גם כן, אני חושב, עושה טוב להם.
 יעל גרמן, רה"ע : תודה רבה יוחנן, נכון מאוד. כן. המלצות הוועדה לסיוע בדיוור.

המלצות הוועדה לסיוע בדיוור

דידי מור : כן, יש הערות? תודה רבה.

נסח חוק העזר להרצלייה

דידי מור : נוסח חוק העזר להרצלייה. הוועדה שהוקמה הצטרחה להביא המלצות.
 יעל גרמן, רה"ע : בעקבות ההצעה לסדר של ירון עולמי, כן.
 יוחנן יסעור : טוב, חברים, קיימנו, הייתה וועדה וצוות שנבחר פה במועצה, קיימנו דיון והגענו להחלטה, ההחלטה לפניכם. ירון עולמי העלה את ההצעה לסדר, היה שותף להחלטה, אלי כחלון גם היה איתנו.
 יעל גרמן, רה"ע : יש לך אותה? תקריא לנו, קדימה.

- ירון עולמי : "אחד, הוועדה ממליצה לשנות את אופן חישוב התעריף לתשלום כך שייקבע על פי השטח המדויק של השלט או המודעה." עד היום היה עיגול כלפי מעלה 1.20 מטר היה 2 מטר, 80 סנטימטר היה מטר, מעכשיו זה יהיה בדיוק לפי החישוב המדויק. "שתיים, שלט ו/או מדבקה אינפורמטיביים המציינים את שעות פעילות העסק בלבד, לא יחויב בתשלום. שלוש, ההמלצות יובאו בפני מועצת העיר." וזה מה שאנחנו עושים כרגע.
- יהונתן יסעור : טוב, למעשה מכל הפרמטרים שעלו בהצעות ובבחינה, מצאנו שזה הדבר הראוי. מה שצריך כרגע זה לעדכן את החוק במשרד הפנים.
- עו"ד בהרב : לא, לא במשרד הפנים, מועצת העיר צריכה לאשר את התיקון של חוק העזר.
- יהונתן יסעור : אז להביא למועצת העיר,
- עו"ד בהרב : מועצת העיר יכולה לרשום בפניה את ההמלצות, מה שצריך לעשות בעקבותיהם זה להגיש תיקון של נוסח ואז זה יאושר ויועבר למשרד הפנים.
- יהונתן יסעור : אני מבקש לעשות את זה בלוח זמנים כזה שלשנת 2013 התיקון יהיה בתוקף, אם לא נצטרך לדחות את הוצאת הרשימות.
- יעל גרמן, רה"ע : כמה זמן את צריכה בשביל התיקון הזה? אפשר להגיש את זה, הישיבה הבאה היא בעוד זמן קצר, בגלל החגים, זה ה-11 באוקטובר ולא יצא, אבל לישיבה של נובמבר אתם יכולים להגיש לנו את חוק העזר?
- עו"ד בהרב : אני חושבת שכן.
- יעל גרמן, רה"ע : אוקי, אז בישיבה של נובמבר יוגש חוק העזר לאישור המועצה, מקובל?
- דידי מור : נובמבר זה לא הישיבה הבאה?
- יעל גרמן, רה"ע : לא, אוקטובר זאת הישיבה.
- דידי מור : אין זמן באוקטובר, חגים.
- יעל גרמן, רה"ע : אבל יש לנו ישיבה ב-11.
- דרור עזרא : לא, הפגרה היא אוגוסט ספטמבר, זה שאנחנו מקיימים ישיבה עכשיו היא שלא מן המניין. דידי, עד שהחמאנו לך אתה מתחיל להתבלבל.
- יעל גרמן, רה"ע : לא, לא, אבל גם עד אוקטובר, יש לנו משהו כמו 18 ימי חופש, ולכן זה קצת לא סביר לבקש. כן. דרור.
- דרור עזרא : אני רוצה להביא את העניין הזה שלט או מדבקה אינפורמטיבי. פה אתם אומרים שזה רק שעות פעילות העסק, אבל אם יש למשל שלט אינפורמטיבי אחר, שנגיד אומר, דוקטור זה נמצא בקומה שנייה, או דברים כאלה, דומים, שאין בהם פרסום, האם זה כולל א זה?
- יהונתן יסעור : זה הפרסום של הדוקטור.
- דרור עזרא : מה?
- יהונתן יסעור : זה הפרסום של הדוקטור אני נמצא בקומה 12, אז נא לעלות לקומה 12.
- דרור עזרא : לא, אם נגיד, פה זה לא מודיעין, או כל מיני דברים,
- ירון עולמי : זה נתון לשיקול דעת, דיברנו על זה, בסדר, זה יהיה נתון לשיקול דעתו של מוטי והוא יהיה הגיוני.
- יהונתן יסעור : תן קצת שיקול דעת.
- דרור עזרא : אני לא יודע, תשמע, אז בוא נכתוב, אני מציע,
- ירון עולמי : ההפך, תכתוב את זה ככה כדי שיהיה מקום לפרשנות ויוכלו להקל.
- עו"ד בהרב : ואז אם נשכח משהו ...
- דרור עזרא : רק שנייה, אני מציע שלט או מדבקה אינפורמטיבית, כגון תה, תה, תה.
- יעל גרמן, רה"ע : אוקי, אז הוא הציע, אנחנו שמענו, תחשבו, אם תחשבו לנכון תוסיפו ואם לא, לא.
- יהונתן יסעור : לא, זה היועצים המשפטיים שמנסחים את החוק יצטרכו לשקול.
- יעל גרמן, רה"ע : היועצת המשפטית שמעה זאת.
- דרור עזרא : אוקי.
- יעל גרמן, רה"ע : מאה אחוז, חברים, יש מחוץ לסדר היום נושא נוסף.
- דרור עזרא : שנייה, מי בעד, יעל, מי בעד?
- יעל גרמן, רה"ע : פה אחד, כבר קודם אמרנו.
- דידי מור : פה אחד.

המלצות פורום חנייה

- יעל גרמן, רה"ע : המלצות פורום חנייה. יונתן בבקשה.
- ירון עולמי : שנייה, אני יכול לפני זה?
- יעל גרמן, רה"ע : למה?
- ירון עולמי : כי את מעלה את זה ואני רוצה שנייה אחת לשאול משהו.
- יעל גרמן, רה"ע : על הפורום, על החנייה?
- ירון עולמי : כן.
- יעל גרמן, רה"ע : בבקשה.
- ירון עולמי : כי אני הגשתי פעמיים כבר, אבל רק לא מזמן הצעה לסדר בנושא חנייה, ולא רק שהיא לא עלתה, אלא כשאני באתי ואמרתי 'בואו לא נקבע מדיניות, אלא בסך הכל נקים וועדה שתבחן את המדיניות', את סירבת. ואף על פי כן הוקם פורום כזה. עכשיו, לא יודע מי הקים אותו, ועל סמך מה הוא קם.
- יעל גרמן, רה"ע : עכשיו תגיד, עכשיו כל מה, עכשיו את הכל תשים ככה שבסוף יהיה סימן שאלה. ואז נענה, יונתן. אתה שואל.
- יהונתן יסעור : לפני מספר שנים, כשנכנסנו לתחום החנייה בניהולה של החברה הכלכלית לפיתוח הרצלייה, עלה הצורך שמישהו יקבע את תעריפי החנייה ואת הסדרי החנייה ברחבי העיר מטעם העירייה מול החברה.
- דרור עזרא : מה זה הסדרי החנייה? אני רוצה להבין, מה זה הסדרי החנייה?
- יהונתן יסעור : אם החניונים פתוחים ובאיזה שעות הם פתוחים.

- יעל גרמן, רה"ע: וכמה לוקחים.
יהונתן יסעור: ומה תעריפי החנייה, וכמה לוקחים, ואם יש הנחה או אין הנחה.
יעל גרמן, רה"ע: ואם מעלים ולא מעלים והאם נותנים בחינם אחרי השעה ארבע.
דרור עזרא: כחול לבן, הדברים האלה?
יעל גרמן, רה"ע: לא, לא, לא.
יהונתן יסעור: כחול לבן זה וועדת תנועה, זה סיפור אחד. התעריפים של כחול לבן והתעריפים של החנייה בחניוני העיר למיניהם, שהעירייה מפעילה ומנהלת באמצעות החברה לפיתוח, הם כפופים להחלטות של וועדה שאני עומד בראשה בנושא חנייה, חבר בה גם המנכ"ל ועוד מישהו.
מי זה העוד מישהו הזה?
דרור עזרא: עם החברה הכלכלית, ואנחנו מאשרים,
יהונתן יסעור: מי זה העוד מישהו הזה, יונתן?
דרור עזרא: נציג הגזברות, המנכ"ל ואנוכי. ואנחנו דנו, מכיוון שאנחנו עושים עכשיו חוק עזר חדש לנושא החנייה, בכלל, שהוא מסדיר את כל ענייני החנייה בעיר, עלה הצורך לקבוע את התעריפים, במסגרת הדיון על התעריפים עלתה השאלה של רמת ההנחות שיש לתושבי הרצלייה בחניונים השונים, כולל בכחול לבן, ולאור בקשות קודמות של הציבור, עלה הנושא הזה בדיון ואנחנו החלטנו להכליל גם את רחוב סוקולוב במסגרת ה-50% שכולל את כל הכחול לבן.
הייתה הצעה לסדר שלי, מה זה הערות? מה.
ירון עולמי: בסדר, הייתה.
יהונתן יסעור: אז למה היא סורבה? למה זה לא עלה לדיון?
ירון עולמי: זה לא עלה?
יעל גרמן, רה"ע: אני אומר משהו, אז במקום להגיד בוא נשקול את זה.
ירון עולמי: ירון, אתה יודע מה? אני יכולה להגיד לך שאני פשוט לא זוכרת מה הייתה ההצעה לסדר שלך.
יעל גרמן, רה"ע: אני אשלח לך עותק.
יעל גרמן, רה"ע: כשיונתן הביא לי את הרעיון הזה חשבתי שזה רעיון טוב, אם אתה היית ההשראה, אנחנו מעבירים לך את הקרדיט, מי בעד?
נגד? נמנעים?
יעל גרמן, רה"ע: לא, לא, הסעיף נגמר.
ירון עולמי: הוועדה הזאת ...
יעל גרמן, רה"ע: איזה וועדה, מה וועדה?
יהונתן יסעור: פורום, פורום, זה לא וועדה.
ירון עולמי: הפורום הזה יש פרוטוקולים?
יעל גרמן, רה"ע: יש לכם פרוטוקולים?
יהונתן יסעור: הכל יש.
יעל גרמן, רה"ע: כן, אם אתה רוצה, תקבל.

דיווח ושונות

- יעל גרמן, רה"ע: חברים יקרים, לפני שאנחנו, דיווח ושונות, יש לי בקשה. קצת שקט. לפני יומיים התחלנו את שנת הלימודים החדשה, זאת הייתה שנה מאוד מאוד מיוחדת השנה מפני שכנסו למעלה מ-900 תלמידים בגילאי שלוש וארבע ואנחנו פשוט לקחנו את המשימה של חוק חינוך חנים של הממשלה, רק גילאי שלוש למעלה מ-900.
ירון עולמי: רק גילאי שלוש למעלה מ-900? יפה מאוד, אבל נכנסו למעלה מ-900 גילאי שלוש וארבע, בטוח. ולשם כך אנחנו באמת שינסנו מותניים והשנה יותר מאשר בכל שנה אחרת העירייה פשוט עשתה משימה בלתי רגילה. היא בנתה 12 גנים חדשים, הכינה ושיפצה ארבעה גנים נוספים ובנוסף לכך עוד מוסדות חינוך שנבנו ושופצו והוגדלו וטווחו וכמובן נוקו וכל זה בתקופה מאוד מאוד קצרה. על כל המלאכה הזאת ניצח המנכ"ל, יחיעם שמשוני, לצידו הסמנכ"ל הכל יכול שלנו, ג'ו ניסימוב שיושב לו שם מאחור, ולידו כל מנהלי האגפים, אבל הפעם אני רוצה לציין במיוחד את משה פדלון, מנהל אגף תבל, שגם הוא, (מחיאות כפיים) וגם העובדים שלו, אני לא יודעת אך עמדתם במלאכה, אבל כנראה שעמדתם, מפני שאתם סופר אנשים. אז קודם כל אני רוצה להודות לעבודה הפיזית שנעשתה, זה לא רק פדלון, זה גם משה ביטון ואיתן כהן, זה גם ההנדסה שניסתה להימנע מכל צווי הפסקה, וכשצריך עשתה צווי הפסקה, זה גם החברה לפיתוח שהמנהל שלה כאן לא נמצא, אבל היא זו שבנתה לנו 12 גנים בתקופה מאוד קצרה ואני רוצה לומר לכם, יותר זול ממשק וכלכלה ויותר מהר מכל עיר אחרת שהתגאתה, שכל הערים שהתגאו שיהיה להם, אנחנו בסופו של דבר נהיה הראשונים, גם גנים יותר גדולים ויותר יפים, גם יותר בזול. אבל כל האגפים, הדוברות, ואגף משאבי אנוש, כל האגפים כולם נרתמו. כמובן מחלקת תרבות, כולם היו בתמונה. אני רוצה עכשיו לדבר על התוכן. כמובן שכדי להיערך לשנה כזו האגף עשה עבודה יוצאת מן הכלל, נמצא איתנו כאן ראש האגף, דוקטור אבי בנבנישטי, שבאמת, מבחינתו ניצח על העבודה של התוכן, אני מצטערת שלא נמצאת כאן נאוה, אבל אני חייבת למסור את ברכותיי לנאוה שחם, שיש לה היום אימפריה של למעלה מ-100 גנים. מנהלת מחלקת גנים, נאוה שחם, שיש לה, ובאמת הייתה צריכה לשבץ ולענות על כל הערעורים שהיו ולתת מענה לכל ילד, גם בן וגם בבית הספר. גם בנגים וגם בבתי הספר עוד היום קיבלתי למה היא ב-א' 1 ולא ב-א' 2. אבל תרשו לי, תודה מיוחדת מיוחדת במינה, למי שאני אומרת שהיא הטורבו של כל מערכת החינוך שלנו, וזאת הסגנית שלי, טובה רפאל. (מחיאות כפיים) שעשתה עבודה בלתי רגילה, יום ולילה, לא יודעת אם היא אפילו ישנה, והייתה אחראית לכל, וידעה הכל, והתמצאה בכל, וענתה לכל, ודאגה לכל. לידה, כמובן, מי שלידה גם אני חייבת לציין את רבקה אמיר, שסייעה לה בצורה בלתי רגילה, ואת הדוברות שלנו, ובמיוחד שם, כל הדוברות, אבל את ג'ולי, כולם עשו עבודה בלתי רגילה ושנת הלימודים נפתחה ללא תקלה. תודה לכולם, שתהיה לנו שנת לימודים טובה ומוצלחת.
יעל גרמן, רה"ע: יש לנו אסיפה כללית, לא לשכוח, לא לברוח.

יאל גרמון, רה"ע: אה, בגרויות, מי מבשר על הבגרויות, אבי, קדימה. טובה?
טובה רפאל:
(מדברים יחד)
אבי:

במדינת ישראל הרבה מאוד שנים הנושא של בחינות הבגרות, מסרו נתונים לתושבים, נתונים שהם מאוד מאוד בעייתיים, הנתון שמתפרסם בעיתונים כל הזמן, וגם השנה, ומתפרסם בטבלאות, הוא נתון שהמשמעות שלו, הוא מתייחס לתלמידים בשנתון י"ב שגרים בעיר. זה הנתון שמתפרסם בעיתונים, סך הכל תלמידי י"ב שגרים בעיר כמו הרצלייה או גרים בעיר כמו תל אביב. והנתון הזה הוא נתון מאוד מאוד בעייתי מכיוון שהוא לא משקף באופן אמיתי את העשייה החינוכית בעיר. אם אנחנו ניקח דוגמא של עיר כמו הרצלייה, יש כ-18% מהתושבים, לא לומדים בעיר מסיבות שונות, לדוגמא, בוחרים ללמוד בישיבות, בתי ספר חרדיים וכדומה. כלומר, התמונה שמתקבלת היא לא התמונה האמיתית שמשקפת את העשייה החינוכית בעיר, והנתון הזה התפרסם הרבה מאוד שנים ועל פי הנתונים האלה, שגם התפרסמו השבוע, העיר הרצלייה, מתברר, נמצאת במקום 15 או מיד אחרי רשויות, פחות מרשויות כמו רעננה, הוד השרון, וכדומה. ובמשך הרבה מאוד שנים התושבים בעיר, בעלי התפקידים, חשו תחושת תסכול, איך יכול להיות שבעיר שלנו, שמשקיעה כל כך הרבה בחינוך, אנחנו פחות מהשכנים שלנו. והנה התברר השנה, עכשיו, משרד החינוך עשה פילוח אמיתי של תוצאות בחינות הבגרות שבהם הוא שאל את השאלה המרכזית, כמה מתושבי, כמה מתוך השנתון של ה-י"ב שלומדים בעיר, שמערכת החינוך אחראית להם, מה אחוז הזכאות שלהם. אני חוזר, לא כמה מתגוררים בעיר, אלא כמה מתוך הלומדים בעיר, במערכת החינוך בעיר, מתוך התושבים, גרים, מה אחוז הזכאות של תלמידי י"ב, וראה זה פלא, אני חושב שזה פעם ראשונה שאתם שומעים את זה, מכל מדינת ישראל, מתושבים, אני מדבר על ערים של מעל 50,000 תושבים, 60,000 תושבים, כלומר, כל התושבים שאתם מכירים מהסיבה, רעננה, פתח תקווה, רחובות, כל הארץ, המקום הראשון במדינת ישראל זה העיר הרצלייה. זה נתונים שלא אני המצאתי אותם, זה נתונים של משרד החינוך, נתונים רשמיים. ופעם ראשונה אני חושב שאתם רואים שכל העשייה וההשקעה בעיר הזאת, שעד עכשיו לא זכתה להערכה המתאימה, למעשה מבטאת שמערכת החינוך בהרצלייה, ההישגים הגבוהים ביותר במדינת ישראל.

אבי, יש לי שאלה אליך.

דובר: רגע, הוא לא סיים.

יאל גרמון, רה"ע:

אבי:

אני רק אתן משפט, אם אני לוקח דוגמא, אני אקח את הנתונים שלנו, של העיר הרצלייה תשע"א, אחוז הזכאות של, כמו שאמרתי, הלומדים במערכת העירונית, הוא 83.21%, אני אגיד מעבר לזה, אם אנחנו לוקחים רק את חמשת בתי הספר שבהם אנחנו מטפלים, הראשונים, היובל, הנדסאים, דור ותיכון חדש, רק בתי הספר שלנו, אחוז הזכאות שלנו הוא 85.45, כאשר שנה קודמת היינו 80.66. אני אתן לכם כמה דוגמאות של ערים שתראו איפה אנחנו עומדים, כמו שאמרתי, אנחנו 80.3.

יאל גרמון, רה"ע:

אבי:

83, כן, סליחה. 83.19, ואני לוקח את רעננה, שכל הזמן אני שמעתי, רעננה, ואיך רעננה ואיפה אנחנו, אז תדעו שרעננה, והם לא שומעים אותי שם, הם 78.59, רק רמת גן, 81.70, רחובות 62.28, ראש העין 76.65.

יאל גרמון, רה"ע:

אבי:

רמת השרון תקרא.

כן. רמת השרון גם מרגיזים את כולם, אז רמת השרון פחות מאיתנו 82.39.

יאל גרמון, רה"ע:

אבי:

הוד השרון. הוד השרון נמצאת לידינו, נדמה לי שהיא בגבוה. הוד השרון 74.31, ואפילו, כפר סבא. נתונים רשמיים של משרד החינוך, חברים, זה פעם ראשונה שהוציאו ואז פתאום אנחנו מגלים את האמת.

יאל גרמון, רה"ע:

אבי:

עופרה בל:

טובה רפאל:

עופרה בל:

יאל גרמון, רה"ע:

אבי:

דווקא בעיתון אמרו שעכשיו פרסמו את זה אחרת.

יאל גרמון, רה"ע:

אבי:

כפר סבא 77.17 ואפילו עיר שכל הזמן מדברים עליה. כפר סבא זה 77.17, ואפילו עיר שכל הזמן מדברים עליה, מכבים, מודיעין.

יאל גרמון, רה"ע:

אבי:

אניפה שוהם שהיו רשומים אתמול? שוהם הרבה יותר מעלינו, אבל מדובר על מספר מאוד מצומצם. לא הרבה יותר, הם 85. מודיעין מכבים רעות 82%. עכשיו, ההשוואה למשל בין ערים, למשל שוהם, שתבינו על מה מדובר, שוהם מהבחינה הזאת זה סך הכל יש בהם, יש תיכון אחד עם 353 תלמידים שם, זה לא עיר בסדר גודל כמו שדיברתי, כמו הרצלייה. יש לנו מערכת של, רק י"ב מעל 1,100 תלמידים, זה בכלל לא להשוואה, אז ככה שהנתונים הללו, אם אתם לוקחים תל אביב, חיפה וכולם, ללא שום,

יאל גרמון, רה"ע:

אבי:

ושוהם זה תיכון אחד. ללא שום השוואה, והנתונים האלה מפתיעים, אבל אני חושב שהם מהווים באמת ביטוי להשקעה העצומה כאן במערכת החינוך ולהישגים שלנו.

יאל גרמון, רה"ע:

אבי:

כן, אבי, קודם כל, אני מאוד מודה לאבי, אבי הביא את זה לתשומת ליבנו, הוא קיבל, אף אחד לא טרח לראות, אני רק רוצה, כידוע לכם, אני חייבת לדייק, בוודאי שיש כאלה שמעלינו, שוהם מעלינו, נשר מעלינו, גבעתיים מעלינו. אבל מעל 60,000, כמו שאבי אמר, במקומות שיש כמה, וגם שמרבית התלמידים לומדים בפנים ולא בחוץ, אז אין ספק שקודם כל אנחנו מקום ראשון בשרון, שיהיה ברור, מעל רמת השרון, מעל כפר סבא, מעל הוד השרון, מעל רעננה, אנחנו מקום ראשון בעיר בהישגים. מי שלומד בהרצלייה, הסיכוי שלו לקבל זכאות לבגרות הרבה יותר גבוה ממי שלומד ברעננה, רמת השרון, הוד השרון או כפר סבא, וכמו שאמרתי גם בהיבט ארצי, אז אם

- יהונתן יסעור : קודם כל, יעל, מגיע לך תודה, את התווית את החזון, לפני 14 שנים אמרת נגיע ל-85%, היינו אז 54.6. אז 30 נקודות זה משמעותי מאוד וכמובן לכל מי שעוסק במלאכה תודה רבה, גם לטובה, גם לאבי, גם לכל האגף עצמו, על כל מרכיביו, גם לכל הגופים התומכים בעניין הזה, כי גם התשתית של בית הספר היא חלק מהתרומה.
- יעל גרמן, רה"ע : ממש ככה, אין ספק, אין ספק שבית נאה משרה אווירה טובה ומאפשר גם לימודים טובים. אז תודה רבה. כן.
- דרור עזרא : עכשיו שאלה לאבי. בתור אחד שאין לו בגרות אני רוצה לדעת מה קורה עם האנשים שנפלטים או לא מצליחים, איך מטפלים בהם, איך הם נכנסים לסטטיסטיקה.
- יחיעם השמשוני : תיגש בשנה הבאה, תראה את האחוזים, אתה תושב העיר.
- יעל גרמן, רה"ע : יש לך פה דוגמא, בית ספר דור, בבית ספר דור רק 25% זכאות לבגרות, ולמרות זאת, ובמפתן ארוז אין בכלל, 0% זכאות לבגרות, ולמרות זאת, שאנחנו קולטים את כולם, ויש מקום במפתן ארוז.
- דרור עזרא : האם זה בא, האנשים האלו, אני רוצה לבין,
- יעל גרמן, רה"ע : יש מענה לכולם.
- דרור עזרא : אני מקבל את זה ואני יודע שנעשתה פה עבודה יפה, השאלה אם זה מתבטא בסטטיסטיקה שהתיכונים האלה,
- יעל גרמן, רה"ע : כן, יש לי בפנים 0% במפתן ארוז ו-25% בדור ולמרות זאת, ואין דור, ואין מפתן ארוז, לא ברמת השרון, לא בהוד השרון ולא ברעננה, אין להם לא דור ולא מפתן ארוז, לנו יש, ולמרות זאת במערכת החינוך בהרצלייה אנחנו מקום ראשון, למרות.
- דרור עזרא : אני מברך על זה, זה מאוד מעודד ומאוד טוב.
- אבי : אני אסביר עוד משפט, הנתונים הללו,
- (מדברים יחד) אבי :
- דרור, הנתונים האלה אפילו יותר חזקים, הנתונים האמיתיים הם אפילו יותר חזקים ממה שמשתקף כאן, אני אסביר לך גם למה, כיוון שהמערכת העירונית עם כמעט אפס נשירה, כל תלמיד במערכת העירונית, כמו שאמרתי, החלש ביותר והמתקשה ביותר, אנחנו מוצאים לו מענה כאן, ואנחנו לא שולחים תלמידים מחוץ לעיר כדי להגדיל את הזכאות לבגרות. ואמרה יעל, מפתן, שאלת לגבי איפה הם נמצאים בסטטיסטיקה, מפתן ארוז, שאף אחד מהם לא ניגש לבגרות, הם נמצאים כאן, וחלק מגיעים גם מתושבים מחוץ לעיר והם נכנסים לסטטיסטיקה שלנו, כנייל בית ספר דור, באים תושבים מרעננה וממקומות אחרים, דור זו דוגמא דווקא טובה שילדים המתקשים ביותר, והבעייתיים ביותר, כ-25%, הם עלו גם בזכאות לבגרות, זאת אומרת, גם המתקשים ביותר וגם החלשים ביותר, לא רק שמכילים אותם במערכת, אלא מנסים להביא אותם להישגים מבחינת הבגרות, והם עלו, שנה שעברה הם היו 23%, עכשיו הם 25.5, זאת אומרת, זה מאמץ, כל ילד שם שעושה בחינת בגרות ומצליח זה סיפור הצלחה מאוד מאוד גדול, היינו היום, אני יכול להגיד לך עוד דבר, זה גם לנושא אחר, שאנחנו מעבירים שאלונים לבתי הספר והיום היינו בבית ספר דור, ואנחנו יודעים מה התוצאות שם, והילדים שם מביעים המון המון הערכה על האופן שמטפלים בהם, דואגים להם, להישגים שלהם, לתחושה שלהם שיש להם על מי לסמוך, ואלה דברים שהם, מבחינת, זה הרבה יותר חשוב מעוד אחוזי פחות אחוז.
- דרור עזרא : יש עדיין כיתות ממב"ר בתיכונים הרגילים?
- יעל גרמן, רה"ע : כן. טוב, טובה, אבי, תודה רבה.
- טובה רפאל : קודם כל תודה על הברכות ועל התודות. אני רוצה לומר כמה דברים, קודם כל, תודה לכל מי שבאמת טרח ועסק חודשים רבים, כי השיפוצים התחילו כבר לפני, כמדומני, שמונה או תשעה חודשים, והסתיימו חלקם עכשיו וחלקם עוד ממשיכים, אז באמת תודה רבה לכל מי שעסק ועדיין עוסק, באמת אנשים נדירים, כולל שצוותים מתב"ל, גם של פקידות, התארגנו לעזור לגנים ולכל מיני מקומות, לפרוק ארגזים ולארגן בכל מיני מקומות כדי שכולם ב-27 לחודש יעמדו ביום מתוח ונקי בכל מקום, ובאמת זה לא דבר ששגור בהרבה מקומות ותודה רבה לכולם כי זה באמת יוצא דופן ותודה, ובאמת שאיפה עם הגינון בכל המקומות, ובאמת, זה גם כן לא דבר שקיים בכל הזמנים. והשנה באופן יוצא דופן באמת יוצא מן הכלל, גם הגנות, גם בתי הספר מאוד מודים על מה שנעשה שם, ומשה לא כאן, אבל נמסור לו את זה בנפרד. מערכת החינוך נערכה,
- יעל גרמן, רה"ע : משה כאן.
- טובה רפאל : לא, משה ביטון. אז באמת תודה רבה, יחיעם וג'ו על ניצוח כל העניין, כי אני יודעת כמה לוגיסטיקה וכמה כאבי ראש ובטן כדי שהכל יעבוד ויגיע וכן הלאה. ובאמת תודה רבה לכולם.
- דרור עזרא : טובה, יש לך נתונים ביחס להשקעה בערים אחרות בנושא הזה?
- טובה רפאל : בנושא חינוך?
- דרור עזרא : בנושא של הגנים.
- טובה רפאל : אני יכולה לומר לך שבנושא של הגנים ההשקעה שלנו מול מה שאנחנו מקבלים ממשרד החינוך,
- דרור עזרא : לא, מול ערים אחרות אם את יודעת.
- טובה רפאל : אני לא יודעת מה להגיד לך.
- יעל גרמן, רה"ע : אין לנו השפעה, אנחנו לא יכולים להגיד משהו מוסמך.
- טובה רפאל : אני יכולה לומר לך, טוב, המנכ"ל ייתן נתונים כמה, אם אתה רוצה כמה הוא השקיע כאן.
- דרור עזרא : לא, אין צורך, היה ...
- טובה רפאל : כן, אבל אני יודעת שערים אחרות משקיעות הרבה פחות ועולה לנו כל גן יותר מכפול ממה שמשדר החינוך מחזיר לנו, וזה גם בזכות פרוגרמה מיוחדת שהגשנו לעירייה וראש העירייה והמנכ"ל אישרו לנו את הפרוגרמה הזאת כדי שילדים יהיה יותר נוח. יש לנו 74 מסגרות השנה, זה כמות בלתי רגילה, ותודה רבה.

- גם לגנים הקטנים? יום לימודים ארוך גם לילדי שלוש ארבע?
כן, כן, לכולם.
גם לבני השלוש.
משבע וחצי בבוקר עד רבע לחמש. 74 מסגרות יולה, זה לא צחוק. ויהודה, תודה רבה. ויונתן, יושבי ראש המתנ"סים, אני מודה לכם על ההיערכות של המתנ"סים בנושא הזה, זה משימה לא פשוטה לארגן צוותים לעניין הזה, והמתנ"סים נערכו, נתנו מענים, וגם תודה רבה. ואני רוצה לומר, יש לנו הישגים יפים בבגרות, במערכת החינוך, זה השקעה של שנים רבות. ראש העיר, זה המשימה, איך אומרים, מספר אחת בעדיפויות של ראש העירייה שלנו, נושא החינוך של ילדי העיר, הם השקעות בלתי רגילות לכל הטווח. הילדים עם הצרכים המיוחדים, הילדים המוכשרים, הילדים שקשה להם, לכולם נותנים מענים, ובתיווך דור מגיעים הילדים שבאמת, דרור, אם אתה רוצה לשמוע. ילדים שחוו הרבה מאוד כישלונות, וכאן מחזירים להם את הרגשת המסוגלות, איזה, תיכון דור?
- דרור עזרא:
טובה רפאל:
יעל גרמן, רה"ע:
טובה רפאל:
- בתיכון דור, מחזירים את הרגשת המסוגלות, אם לא יוצאים עם בגרות מלאה יוצאים עם 12 שנות לימוד, או 14 יחידות לבגרות ויכולים להמשיך ל-י"ג, י"ד. שמעת אותי?
אני בעד, חבל, אני אומר רק חבל שאין מסגרות כמו אורט.
- דרור עזרא:
טובה רפאל:
- אז אין, כי לא היה ביקוש ובגלל זה נסגר, אין מה לעשות. אז בתי הספר שלנו נותנים מענים גם בתיכונים הרגילים, יש כיתות אתגר, יש כיתות מבי"ר, יש כיתות עיוניות, יש הרבה מגמות מאוד יפות שנותנות אטרקטיביות והרבה מאוד מקצועות טכנולוגיים מדעיים, והילדים, והבנות והבנים מאוד מתעניינים ומאוד רוצים ללמוד את המקצועות האלה, ואכן לומדים ברמה מאוד מאוד גבוהה. והתפקיד שלנו לאפשר את זה ולהעמיד זה במסגרת חינוך ציבורי כדי שלא יברחו לחינוך פרטי.
- דרור עזרא:
טובה רפאל:
דרור עזרא:
טובה רפאל:
דרור עזרא:
טובה רפאל:
דרור עזרא:
טובה רפאל:
דרור עזרא:
טובה רפאל:
דרור עזרא:
טובה רפאל:
דרור עזרא:
טובה רפאל:
- דרך אגב, י"ג, י"ד זה פה בעיר?
לא, בכפר הירוק.
בכפר הירוק בתל אביב.
כן.
למה אין י"ג, י"ד בהרצלייה?
כי זה כמויות מזעריות, היקפים מזעריים.
של מה, של מחשבים ואלקטרוניקה.
היקפים מזעריים, אם תרצה תקבל על זה הסבר נפרד.
חבל.
אוקי, אם יהיה צורך במסגרות, נפתח.
אני זוכר בתקופה שלי, עשרות היו הולכים ל-י"ג, י"ד.
אין לזה היום ביקוש, אם יהיה צורך נפתח מסגרת. כרגע אין, אם זה ארבעה חמישה תלמידים, לא פותחים בשבילים כיתה. אבל אפשר יהיה לנהל איתך על זה שיח בנפרד, לא לעכשיו.
- (מדברים יחד)
טובה רפאל:
- אני רוצה להגיד, ההשקעות במערכת החינוך הן השקעות אדירות, הצוותים החינוכיים משקיעים בילדים כמה שיותר, יש ילדים שיותר קשה להם, הם עושים את המיטב כדי שבאמת יוכלו להתחנך, מערכת החינוך היא הסוציאליזציה של ילדים, לאפשר להם להגיע להצלחות כדי שיהיה להם אחר כך את האפשרות בחיים להגיע לאוניברסיטה ולמקצוע מכובד כדי להתפרנס בכבוד, כדי להצליח בחברה. וכך כולם רואים את זה, וכך כולם מכבדים את זה ואנחנו רואים את זה גם בתוצאות של הבגרות וגם בדרכים אחרות. וכך אנחנו מכבדים את העניין והעיר משקיעה תקציבים רבים כדי שכך הדברים יקרו. ואני רוצה להודות לראש העירייה שרואה את זה כדבר חשוב ביותר ומשקיעה כל כך הרבה כספים של העיר בנושא הזה. ואני חושבת שהתלמידים והתלמידות מאוד יודעים להעריך את זה, בכל ביקור שלי בבתי הספר, אנשים יודעים להעריך את זה. אז תודה רבה, ותודה רבה לכל מי שעוסק במלאכה, כי כל מי שמדבר איתי, אני מרגישה שהוא מבין על מה מדובר וכמה זה חשוב. אז אני ממש מרגישה, איך אומרים, שכולם מגויסים וכולם אכפת להם, אז זה ממש מרגש ותודה רבה.
- תודה רבה לך, רותיילה.
אני שמחה שדיברתי אחרי, שאני מדברת אחרי טובה, מפני שאני שמעתי המון דברים ומאוד חשוב להזדהות עם כל מה שאמרת, אבל יש שאלה שאני שואלת ולא בפעם הראשונה. אנחנו משקיעים המון כספים, יותר מכל עיר אחרת בנושא החינוך, ואני חושבת שאנחנו חייבים להיות מאוד גאים על כך שיש באפשרותנו וזו החלטה של המועצה הזו להשקיע את זה לפי חזונה וניווטה של ראש העירייה. אבל, אמרה טובה בסוף דבריה שהרבה מאוד מהבוגרים שלנו ממשיכים לאוניברסיטה, למכללה, לטכניון, אבל התוצאה היא שחלק מהם מהגרים אחר כך לארצות אחרות. מה אנחנו עושים על מנת, זה בנושא חינוכי פר אקסלנס, להגביר את ההזדהות הצינונית הבסיסית, כמה חשוב להיות כאן, לא רק המסע לפולין עושה את זה, ילדים יהודים מכל העולם נוסעים לפולין ולא באים לכאן בגלל זה. מה אנחנו עושים כדי שהנוער שגדל ונולד בעיר הזו ידע את החשיבות של המשך החיים במדינת היהודים?
- יעל גרמן, רה"ע:
רות רזניק:
- אז קודם כל, רותי, אני חושבת שאת מעלה כאן נושא מאוד חשוב, נושא שהוא בבסיס קיומנו, לדעתי, בבסיס קיומנו. אני יכולה לומר שקרוב לוודאי שמה שאנחנו עושים זה לא מספיק, אבל אנחנו כן מעודדים את הגיוס לצבא, בעינינו הגיוס לצה"ל זה אחד היעדים ואחת המטרות, ובמסגרת המטרה הזו אנחנו, יש לנו מספר פרויקטים מאוד מאוד יפים בתוך מערכת החינוך, כמה פרויקטים, לא רק אחד, בשיתוף עם צה"ל, יש לנו פרויקט נחשון בשיתוף עם צה"ל שמדבר על המשמעות של להיות כאן במדינת ישראל, וגם על המשמעות של להיות מצטיין, וכמובן על המשמעות של הגיוס לצה"ל. יש לנו פרויקטים מיוחדים לגיוס, זאת אומרת שאנחנו מעודדים גם כאן, דרך אגב, בדור, יש לנו מצילה, איך קוראים לפרויקט הזה?
צהלה.
- טובה רפאל:

יעל גרמן, רה"ע: אני משערת לעצמי שאפשר לעשות עוד, אבל יש לנו כמה פרויקטים מאוד מאוד יפים שהמטרה שלהם היא לתת את המשמעות של החיים במדינת ישראל, של השירות בצה"ל ואני מאמינה שזה מה שגורם לאחר מכן גם להישאר. יכול להיות, דרך אגב, שהמרכז הבין תחומי הוא גם פתרון.
רות רזניק: אני ממליצה שיהיה צוות היגוי מבכירי העירייה ומחברי המועצה, לא גדול מדי, שייתן את דעתו לנושא הזה, ולחשוב איך אנחנו מעבים את הנושא הזה, גם בהתנדבות אפשר לעשות את זה.
יעל גרמן, רה"ע: אני תמיד בעד.
רות רזניק: אוקי, אני שמחה.
יעל גרמן, רה"ע: אוקי, חברים יקרים, אנחנו סיימנו את הישיבה, אנחנו עוברים מיד לאסיפה הכללית.

-סוף הישיבה-